

SEVGİ

DÜNYASI

ARALIK 2011 Sayı: 516 Fiyat: 5 TL

AKAŞIK DAİRE

HALİL CİBRAN

AHLÂK ve ÖZGÜRLÜK İLİŞKİSİ

Aylık Kültürel ve
Siyasi Dergi

Cilt: 43 Sayı:516 Aralık 2011

Onur Başkanı:
Dr. Refet Kayserilioğlu

Sevgi Yayınları Tic.Ltd.Şti. adına
Sahibi ve Genel Yayın Müdürü:
Ayşegül Kayserilioğlu

Yazı İşleri Müdürü:
Güngör Özyiğit

Yayın Kurulu:
Güngör Özyiğit
Nelda Bayraktar
Hale Ürkmezgil

Haberleşme
ve Okur/Abone İlişkileri:
P.K: 227 Beyoğlu/İstanbul

Yönetim Yeri:
Ceylan Sk. No: 9/bod.kat
Güzelyalı, Pendik/İst.

Baskı:
Hedef Dijital Baskı
Taksim Cad. No: 19/A
Taksim/İstanbul

Fiyatı: 5 TL
2012 Yılı için
Yıllık Abone: 75 TL
Yurt Dışı: 90 TL

İÇİNDEKİLER

Haset ve Kıskançlık İnsanları Küçültür	2
Dr. Refet Kayserilioğlu	
Dinleri, Türlü Hüner ve Çıkarlarla Aslından Saptıranlar	8
(Tanrı Yanılgısı - IV) Ahmet Kayserilioğlu	
Halil Cibran	17
Derleyen: Nihal Gürsoy	
Yeni Dünyaya Doğru	23
Çeviren ve Derleyen: Zuhal Voigt	
Ahlâk ve Özgürlük İlişkisi	26
Yalçın Kaya	
İbrahim	34
(Şiir) Güngör Özyiğit	
Akış Teorisi	36
Çeviren ve Derleyen: Nelda Bayraktar	
Akaşık Daire	41
(Canlı Kryon Celsesi)	

Dergimizin internet sitesini
www.sevgidunyasidergisi.com,
www.dostluk.org
adreslerinden ziyaret edebilirsiniz

Sevgili Dostlar

Olmuş bitmiş bir gerçeği saklamak, onu yokmuş gibi, olmamış gibi göstermek yalanın bir parçasıdır. Hattâ bazen öyle gülünç bir duruma düşer ki insan, yaprakları olmayan dalların arkasına gizlenmiş, sinmiş bir durumda ve bunu da kimse farketmiyor zannederek kendini kandırır, her şey apaçık ortada iken, insanın başını kuma gömmesi gibi bir durumdur bu.

Bu tavır ne kadar yalan ve yanlışsa, doğruyu yerinde söylemesini bilmemek, bazı gerçekleri zamansız ortaya vurmak da bir o kadar yanlıştır ve doğruluktan uzaklaşmaktır. Hele doğruları, gerçekleri açıklama işini kendi menfaatine, kendi rantına, kendi oyuna kullananlar çok büyük vebal almaktadırlar. Dersim tartışmalarında olduğu gibi, birbirlerini bu acı üzerinden yıpratmaya, bitirmeye çalışanlar, gerçekleri açıklamak adına kurbanlar üzerinden birbirlerine vuranlar, o ölenleri bir kere daha, bir kere daha öldürdüklerinin bilincine varıyorlar mıdır, yaptıklarının o zaman onları katledenlerden pek farklı olmadıklarını düşünüyorlar mıdır acaba? Bunun biraz farkına varmalarını dilerdik. Düşmanlık ister ona ister buna yapılmış değişmez, yine düşmanlıktır. Şu bilgiyi bir kere daha hatırlamalıyız: “Siz kendinizi değil, hasmınızı övünüz; O’nun sevgisinden varettiği birini hasım diye biliyorsanız eğer.”

Yeni yıla girerken sizlere mutlu, sağlıklı, bereketli günler ve gelecek diliyoruz. Bunları sağlamak bizim elimizde. Ama biliyoruz ki, bazen değil elinde olmak, hiçbir çıkış noktası olmayan durumlar, yaşamlar var. Onlara dualarımızı, sevgi, hayır dilekelerimizi gönderiyoruz. Ve onlara diyoruz ki, alınacak alınıp verilecek verildikten sonra her şey birdenbire değişir. Her şeyin sahibi O’dur, tek yardımcı, tek kurtarıcı O’dur. Dileyerek o günü bekleyelim.

Sevgili Dostlar, abone olanlarınızın abonelerini yenilenme zamanı geldiğini de hatırlatalım. Dergimizin yeni fiyatı 7.00 TL, yıllık aboneliğimizde 75.00 TL olmuştur.

En Derin Sevgilerimizle

SEVGİ DÜNYASI

Çocuklarınızın kıskançlık duygularını küçükten itibaren gidermeye çalışmalısınız.

Kıskanan aslında kendisini değersiz görendir. Dilerse bu kötü duygudan kurtulabilir.

Kıskanılan, suçlanan, hakkında dedikodu edilen kişinin, sabırlı ve hoşgörür olması, dedikodulara cevap yetiştirmeye kalkmaması gerekir.

Eserleri, hizmetleri, yaptığı iyilikler ve onu sevenler onu korurlarsa, bu daha etkili olur.

Dr. Refet Kayserilioğlu

Haset ve Kıskançlık İnsanları Küçültür

İLKEL DUYGU

Kıskançlık, insanın doğasında bulunan ilkel bir duygudur. İki kardeş birbirini kıskanır. Çoğu zaman büyük kardeş küçüğünü, bazen de küçük kardeş büyüğünü kıskanır. Bu kıskanmalardaki başlıca etkenler, ebeveynin çocuklardan birini daha çok sevmeleri veya çocukların öyle sanmalarındır. Bazen de birinin sahip olduğu elbiseyi, eşyayı, oyuncacı, kitabı v.s. diğerinin çok beğenmesi kıskanma sebebi olabilir. Aslında kendisinin de bir şeyleri vardır. Ama o, kardeşininkine göz dikmiştir.

Ebeveyn, bazen çocuklarının bu kıskançlıklarını bilinçsizce körüklerler. Öylece aralarında iyiye doğru bir yarış olacağını sanırlar. Oysa çoğu zaman tam tersi olur. Çocuklardan birisi ilgiyi toplamak için yalana, iftiraya sapar. Diğeri haksızlığa karşı tepki gösterir. Tepki gösteren yanlış olarak ezilir. Ve çocuklar sevgisiz olur, düşman olurlar.

Birisi fırsatçı ve yalancı olur. Öbürü içine kapanır, kendine güvenini yitirir. Ekseriyetle ezilen büyük çocuk olur.

Akıllı ve bilgili ebeveynler, çocuklarının birbirlerini sevmesini ve birbirlerine saygı duygusunu sağlarlar. Onlar arasında yarış sevgide, iyilikte ve hizmette olur. Çocukların hepsi de böyle ailelerde dengeli ve kişilikli yetişir. Kendilerine güveni olan, başarılı çocuklar olurlar.

Yakından tanıdığım bir aile, kızlarını ve oğullarını böyle kişilikli, çalışkan, başarılı yetiştirmiş, bilgili ailelere örnektir. Çocukları arasında yalnızca sevgi, yardım ve hizmet yarışı var. Her ikisi de derslerinde başarılı, arkadaşlarınca sevilen ve sayılan, övünülecek evlâtlardır. Öğretmenleri her iki çocukları için de

anne ve babalarına teşekkür ediyorlar ve takdirlerini sık sık dile getiriyorlar.

Demek ki, çocuklarda-ki o ilkel kıskançlık duygusu, ailenin bilgili terbiye ve eğitimi ile giderilebiliyor. O duygu yerini sevgide, hizmette, iyilikte ve çalışmada yarışa bırakabiliyor. Kıskançlık duygusu daha üstün duygularla değiştirilmeyen, hattâ körüklenen çocuklarda ise, bu duygu yaşla birlikte artıyor. Belki maskeleniyor, gizlenmeye çalışılıyor, ama devamlı yüreği sıkı bir duygu halinde devam ediyor.

KISKANAN ASLINDA KENDİNİ DEĞERSİZ GÖRENDİR

Kıskanan kişi, kendi değerlerini farkedemeyen ve kendini için için değersiz görendir. Ama çoğu zaman kıskanırken bunun farkında değildir. Kıskandığı kişinin başarılarını küçültmeye, onu her yönüyle kötü ve değersiz göstermeye

çalışır. En doğru söz ve davranışlarını, en yanlış şeyler olarak gösterebilirse, rahat edeceğini sanır. Kendi yalan ve iftiralarını bir süre sonra kendisi de doğru olarak görmeye başlar. Kıskandığı konuda insafı, merhameti olmadığı gibi, mantığı da doğru işlemez. Eğer kıskandığı kişiyi ezabilirse, ona az veya çok kötülük edebilirse, hele onun başarılarını önleyebilirse, çok mutlu olacağını zanneder. Oysa başkasını hor tutarak, kötüleyerek kim mutlu olabilir ki?!. Onun da içi sıkıntı ve karanlıklar içinde ve kalbi cendere

içinde, kısıkaç içindedir. Huzursuz ve mutsuzdur. Kıskandığı kişi gibi gayret etse, çalışsa, kendisini yetiştirse, onun gibi olmaya özense, kısa sürede yükselir, birçok eksikliklerinden kurtulur. Şayet kıskandığı kişinin yetenekleri, kendisinden fazla ise, onu beğenerek, severek, överek, onun sevgisini kazanmaya çalışması, onun üstün yeteneklerinden yararlanması en akıllıca iş olmaz mı? Çünkü yükseleni geriye çekmeye çalışmak, kimseye bir şey kazandırmaz. Ama yükselene ulaşmaya çalışmak, hiç değilse onun eteklerine yapışmak, her

iki tarafı da yükseltir. Ama kıskanç kişiler, çoğu zaman bu basit gerçeği göremezler. Kopamadıkları benliklerinden, bencilliklerinden dolayı kötülük yolunu seçerler. Kıskandıkları kişiyi ezmeye, yoketmeye çalışırlar. Verilen bir celsede bu gerçek en güzel şekilde belirtmişti: "Her istediğinizi elde etmek istiyorsanız, onun en kısa yolu kendinizi yükseltmektir. Kötülerin zannettiği gibi, başkalarını hiçbir şey yapamaz hale getirmek değil."

Kıskanan kişilerin gönlünde, sevgi duygusunun

Pamuk Prenses, onu çok kıskanan, kılık değiştirmiş üvey annesinden zehirli elmayı alırken

gelişemediğini görüyoruz. Kıskançlık, onların gönül kapılarını kapatmıştır sanki. Birisini, haset ve kıskançlık içinde sürekli kötüleyen, kalbini kötü ve kara duygularla dolduran kimse'nin gönül kapıları, sevgi gibi yüce bir duyguya nasıl açılabilir?

Kıskanç kişinin, kıskandığı kişiye az veya çok zararı olabilir; ama en büyük zararı kendinedir. Huzursuzdur, mutsuzdur, sevgisizdir, karanlıklar içinde bunalmaktadır. Kendini yükseltme yoluna da bir türlü girememekte, hep yerinde saymakta, hep geri kalmaktadır. Bakın kin için bir celsede ne deniyor: "Kin, sizin gönlünüzde, demir üzerine binen pas gibidir. Demir neden ve nasıl paslanır, onu bilirsiniz."

HASET ve KISKANÇLIK

Bir yerde şef olan bir adam tanımıştım. Müdürüne çok kızıyordu. Adamın ne namussuzluğu, ne hırsızlığı, ne homoseksüelliği, ne değersizlikleri kalmıştı dile getirmediği. Ondan bahsederken heyecanlanıyor, yüzü kızarıyor, küfürler ediyordu. "Bir imkânım olsa herifi tahakurusu gibi ezerim" diyordu. "Ama adamın arkası kuvvetli, bir şey yapamam ki!" Garip bir tesadüfle kısa bir süre sonra kıskanılan, ezilmek istenen o müdürü tanıdım. Akıllı, kültürlü, yüzü aydınlık, sevecen, çalışkan ve başarılı bir insandı. Onu sevmemek, beğenmemek imkânsızdı. Lâf arasında "Sizin yanınızda çalışan şöyle bir insan var, nasıl bir adam?" diye sordum. "Ne iş verseniz savsaklar. İş gücü dedikodu, onu bunu çekiştirmek, tembel bir insan. Niye sordunuz?" diye cevap verdi. Ben: "Bir vesileyle onu tanımıştım da, merak ettim," dedim,

geçtiirdim. "Kıskanan ve kınayan, iyi yerde yeri olmayandır şüphesiz."

KISKANILAN NASIL KORUNMALI?

Genellikle bir değeri ve bir başarısı olan her insan kıskanılır. Değerleri ve başarıları arttıkça kıskananlar da, onu ezmek, silmek isteyenler de çoğalır. Bunu hayatın her yerinde görürsünüz, inceleyin çevrenizi göreceksiniz. Elbette başarılı ve değerli kişiyi sevenler de beğenenler de çoktur. Ama sevenler ve beğenenler duygularını ve övgülerini daha az dile getirirler. Kıskananlar, kötü duygularla dolu olanlar, bu duygularını daha çok dile getirirler ve kıskandıkları kişinin etrafında bir dedikodu ve iftira çemberi oluşturarak onu etkisiz hale getirmek isterler.

Kıskanılmak ve taşlanmak istemeyen, bunlardan şikâyeti olan kişinin kenara çekilmesi, başarılarını devam ettirmemesi, silinmesi gerekir. Eğer bunlara razı

değilse, etrafın hücumlarına, dedikodularına kulağını ve gönlünü tıkayıp başarılarını arttırması, yolunda devam etmesi gerekir. Hattâ daha üstün bir ruh olgunluğu gösterip kötüyelenleri övmesi, onları asla kötülememesi lâzımdır. İftira ve dedikodu öyle bir çamurdur ki, yıkmaya çalıştıkça daha çok sıvaşır insanın üstüne.

İnsanı eserleri, hizmetleri, sevdikleri ve yaptığı iyilikler ve doğruluklar savunur aslında. İnsan kendinden çok başkalarını düşündükçe, onu sevenler çoğalır. Sevenler en iyi savunuculardır. Hasetlerin, iftira ve dedikoduların ve çeşitli düşmanlıkların kendisini karalayacağından, iş yapamaz hale getireceğinden korkan hassas ve duygusal kişiler paniğe ve üzüntüye kapılabilirler. İyi işlerine, başarılarına, hizmetlerine devam etmeyi istemeyebilirler. İnsanların nankörlükleri onları ümitsizliğe düşürebilir. İşte bu en yanlış davranış

olur. Kötülerin istediği de budur. Elbette daha dikkatli olmak, kendisini asla savunmadan, üzülmeyen, korkmadan yolunda devam etmek gerekir.

İyiliklerin ve hizmetlerin karşılığında kötülükler görenler, eğer çalışmayı, hizmeti bırakıp kendilerine acımaya başlarsa, çok şey kaybederler. Hele kendisine kötülük yapanlara kötülük yapmaya, hiç değilse onların değersizliklerini dile getirmeye kalkarlarsa, yeni belâları satın almış olurlar.

"Siz, sizi ısırın köpeği ısıracak mısınız? İşte bu karanlığa düşenlerden olmayın." İyiler, doğrular, bilgisini sürekli arttıranlar, çalışmayı baş tâcı edenler ve herkesi, her şeye rağmen sevmekte devam edenler, her

zaman korunurlar, yükselirler, sevenlerle çevrilirler ve mutlu olurlar. İyilerin ve doğruların gözle görülmeyen orduları vardır. Onlar korunurlar. Elverir ki, tuttıkları iyi yolu şu veya bu sebeple bırakmasınlar.

**KISKANÇLIKTAN
KURTULMAK
KOLAYDIR**

Kıskançların, başkalarına haset duyanların bu duygularından kurtulmaları, aslında zannettiklerinden daha kolaydır. Elverir ki, bunu candan istesinler, haset ve kıskançlığın kötülüğünü ve kendilerine zararlarını gerçekten görsünler. O zaman yapılacak ilk iş, kendini kötülemekten ve değersiz görmekten vazgeçmektir. Çünkü onlar: "Ben üstünüm" derlerse de, için için kendilerini kötülerler ve "Beş para etmez adamsın" derler kendilerine, İşte bunu mutlaka bırakmalıdırlar. Aklı sağlamsa, elleri tutuyorsa, kendisine zararlı ve yararlı şeyleri ayırt ede-

biliyorlarsa, değersiz değildirlere, Hem herkesin gönlünde olan. Yaratan'ın Sevgisi, O'ndan gelen öz, onlarda da var. Kendilerine karşı haksızlığı bırakmaları şarttır. Sonra bir kâğıdın bir tarafına kendi eksiklerini, diğer tarafına kendi değerlerini alt alta yazmalıdırlar. Bunları tarafısız bir şekilde yazmalıdırlar. Sonra eksikliklerini gidermek, iyi taraflarını geliştirmek için bir plan ve program yapmaları gerekir. Sabırlı bir çabayla iyi, doğru, çalışkan, bilgisini arttıran, kendisini ve insan-

ları seven bir kişi olmaya karar vereceklerdir. Böyle bir silkinme kararı bile onların ruhuna bir ferahlık, bir sevinç verecektir. Adım adım değişecek, düzelecek, bir iki sene içinde dedikodudan kıskançlıktan uzak, herkese sevgi duyan bir insan olacaklardır.

En kolayı ve doğrusu ise, çocuklarınızın haset ve kıskançlık duygularını küçüklükten gidermeye çalışmaktır. Kıskançlıklarını ayıplayarak, başarılarını överek, onların kendilerine güvenlerini ve

saygılarını arttıracak telkinler yaparak bu sağlanmalıdır. Ayrıca mutlaka iyi, doğru, çalışkan, bilgili, seven olmaya küçüklükten alıştırmalıdır. Bu duygularla bezenen zaten kıskanmaz. Çocuklarınıza düzeni, disiplini, düzenli çalışmayı ve yükselmenin beş esasını küçüklükten benimsetirseniz, onlara en büyük iyiliği yapmış, hem yanlış yollardan, başarısızlıklardan korumuş, hem de ileride yapmak zorunda olacakları büyük iç mücadelesinden kurtarmış olursunuz.

Resim: "Kıskançlık" George-Cruikshank (1835)

Tanrı Yanılığısı - IV

Dinleri, Türlü Hüner ve Çıkarlarla Aslından Saptıranlar

Ahmet Kayserilioğlu, Psikolog

Resim: "Musa" Boris Vallejo

Tanrı varlığının kanıtları üzerinde dergimizde iki yıl boyunca uzunca durmuştuk. Evrende madde ve canlılardaki büyük düzen; dinler ve peygamberler aracılığıyla gelen bilgilerin insanüstü karakterde olması; bizzat tanık olduğumuz ve dünya çapındaki bilim adamlarınca gerçekleştirilmiş olan parapsikolojik büyük deneyler kanıtlarımızın temelini oluşturmuştu.

Karşıt düşünceler üzerinde durmak da gerekli idi. Bu nedenle Prof. Richard Dawkins'in yakın tarihlerde yayınladığı ve dünya çapında popüler olan "Tanrı Yanılgısı" kitabını incelemeye almıştık. Kitabın sadece eleştirisini değil, bana düşündürdüklerini de yararlı gördüğünden yazılarımızı birkaç ay daha sürdüreceğiz.

Dawkins kitabının on bölümünün neredeyse dokuzunda dinleri tenkit süzgecinden geçiriyor; özellikle Tevrat ve İncil'deki akla, mantığa, bilime ve ahlâka aykırı âyetleri bir bir sıralıyordu. Son üç ay boyunca biz de yazarın düşüncelerine katılarak aynı yöntemi uygulamış, hattâ ilaveler bile yapmıştık. Ancak hepsi bu kadar değil. Kitapta, yaşadığımız günlerde Hıristiyan dünyasında fanatik dindarların, bazen de facialarla sonlanan akla ve ahlâka aykırı söz ve davranışlarından da uzunca söz ediliyordu. Yazımın sonunda bunlardan bazılarını sizlerle kısaca paylaşacağım. Ayrıca İslam dünyasından da, dinin özüne gerçekten inanmış değerli düşünürlerin neredeyse feryat haline gelmiş şikâyetlerini kendi dil-

lerinden sizlere aktaracağım. Ancak dünya çapındaki bunalım ve materyalist inanç kendiliğinden oluşmadı. Özellikle Hıristiyan dünyasında tarih boyunca din büyüklerinin ve kurumlarının türlü hüner ve çıkarlarla ortaya koydukları fesat ve kinleri gündemimize almadan günümüzü anlayamayız.

KARANLIK ORTAÇAĞIN EŞİK TAŞLARI

Hız. İsa ve havarilerinin ortaya koydukları din, akla hayale sığmayan kovuşturma, tehdit ve korkunç zülümlere rağmen Roma dünyasında adım adım kök salmaya başlamıştı. Önce fakir, cahil tabakalar arasında yayılmış ve sonra toplumun gözeneklerinden yavaş yavaş süzülerek üst tabaka insanların bile etkisi altına almış, yasaklamalar ortadan kalkmıştı.

İsa'dan sonra 300 yıldan fazla zaman da geçmiş olsa, Roma'da aynı yıllarda yaşamış üç büyük düşünce ve eylem adamının Hıristiyanlığı benimsemesi insanlık için büyük bir şans idi. İncil'in ahlâk kurallarını öne alan bir düşünce sistemi, bir doktrin oluştururlarsa gelecek yüzyılları güneş gibi aydınlatacaklardı. Tam tersi oldu. Dinin özündeki güzellik ve insan ruhunu yücelten temel kurallar üzerinde durmak yerine, incir çekirdeğini doldurmayan konular baş uğraşları oldu. Ambrosius (340-398), Jeromius (345-420), Augustinus (354-430) isimli sonradan Saint (aziz) ilan edilen üç üstün akıl ve eylem sahibinden söz ediyorum.

Resim: "Aziz Ambrosius ve Theodosius", Rubens

Bir valinin oğlu, Roma'da çok iyi öğrenim görmüş Yunanca bilen hukukçu, üstün zekalı ve çok gayretli Ambrosius'un tüm uğraşı imparatorlarla mücadeleye harcanmıştı. Kilisenin bağımsızlığından ve otoritesinden başka derdi yok görünüyordu. Dünya sorunlarının çözümü, insanların barış ve adalet içinde yaşamalarının temel kuraları üzerine hiçbir çalışması yok. Dünya işi olarak en önem verdiği şey, kızların bekâretinin korunması, dulların yeniden evlenmemesi gibi konular. Sanki İsa bunun için gelmiş ve barbarların elinde yokluğa doğru giden Roma sanki böyle kurtulacak.

Jeromius da benzeri. Dindışı üstün bir eğitimle yetiştirilmiş, hayatın zevklerinden de nasibini almış çok yetenekli bu Romalının da, korkunç bir kaosa doğru gittiğini gördüğünden acı acı sızlandığı olaylara, İsa'nın üstün ahlâk

prensiplerinden yöntemler getirmesini haklı olarak bekleyebilirdik. Fakat nafile. O hayatın çirkinliklerinden kaçma yolunu seçerek, kendisine inanan zengin Romalı sofı kadınlarla Filistin'e göçüp, son 34 yılını dünyadan el etek çekerek geçiriyor. Geleceğe tek katkısı, Musevilerin kutsal kitabını İbranice'den Lâtince'ye çevirmek. Bunun dışındaki en önemli çabası bâkirelik ve özellikle dul kadınları evlenmekten vazgeçirmek. Bir kızı bâkire olarak rahibeliğe özendirmek için, annesine yazdığı mektupta bakınız ne söylüyor:

"Kızınız bir askerin değil İsa'nın karısı olduğu için kızıyor musunuz? O size yüksek bir onur başışladı. Siz şimdi Tanrı'nın kaynanası oluyorsunuz..."

Kutsal kitapların dillerini de öğrenmiş olan Jeromius'dan onlara insan eliyle sokulmuş yanlışları bulup, gelecekte düşünürlerin kuşkuya düşmelerini önlemesini beklerken ne gariptir ki anneleri Tanrı'nın kaynanası olmaya özendiriyor.

İçlerinde geleceğe en büyük damga vurmuş olan Augustinus'un da yaptıkları aslında bunlardan farklı değil. "İtiraf" isimli ciltler dolusu kitabında günah korkusunu o kadar abartmış ki, çocukluğunda komşusundaki bir armut ağacından yaptığı aşırıya 7 bölüm ayırarak pişmanlık gözyaşları döker. Roma ülkelerinde kan gövdeyi götürürken o, kafayı cinsel ilişkinin günah olup olmadığına takmış. Çok şükür ki, zevk almadan sadece çocuk

Resim: "Aziz Augustinus" Sandro Botticelli

yapmak için evlilikteki ilişkiyi günah saymıyor. Âdemle Havva'nın yasak meyveyi yemelerinden dolayı hepimiz günahkâr olarak doğarız. Yani hepimiz aslında kötüyüz. Ancak vaftiz olarak ebedi cehennemden kurtulabiliriz. İşte kafa yorduğu konular bunlar. İnsanlara nasıl bir karanlık dünya ve sevgiden uzak bir Tanrı imajı çiziliyor. İsa sevgi dini kurmak için geldiği halde...

Ve Ortaçağın şafağında geleceğe damgasını vuran üç büyük zeka insanlığa böyle bir dünyayı miras bırakınca sonraki nesillerin okumuşlarının en büyük uğraşlarının şunlar olmasını nasıl garipseyebiliriz:

"İsa aynı bedende nasıl hem insan hem Tanrı oldu?"

"Meryem insanın mı Allah'ın mı annesi?"

"Hepimiz Âdem'in suçu ile doğduğumuza göre Meryem de mi bu orijinal suçla doğdu?"

KES SESİNİ!..

Esası bırakıp böyle boş şeylerle ömür tüketilmesinin doğal sonucu da, Avrupa'da nice yılların özellikle 6. dan 10. yüzyıla kadarki 400 yılın, yenilikten ve yaratıcılıktan uzak kapkaranlık geçmesiydi. Çok şükür ki doğuda Hz. Muhammed'le başlayan İslâm güneşinde durum tamamıyla tersineydi. Müslümanlar büyük bir bilgi açlığı içinde, gelmiş geçmiş tüm uygarlık kitaplarını Arapça'ya çevirerek kaybolmaktan kurtarmışlar, sonra da kendi yazdıkları özgün eserlerle geleceğin Avrupa'sını aydınlatmışlardı.

10. yüzyıldan sonra Arapça'dan Lâtince'ye çevrilen uygarlık eserleriyle, Avrupa aydınlanmaya başladıysa da, kilise eski dogmalarında ayak diremekte kararlı, aykırı en ufak sese bile tahammülsüzdü. Kilisenin engizisyon kararlarıyla odun ateşinde can veren dönemlerinin en aydın kişilerinin sadece isimlerini yazsak sayfalar dolar. Gerçekte 16.yüzyılda Luther ve Calvin'in reform hareketleri; papalığın Vatikan'daki dünyevi rezaletlerine, mal toplama hırsına ve krallara, imparatorlara hükmetmelerine karşı bir direniş hareketi olarak ortaya çıkmıştı. Dindeki temel yanlışlar, kutsal kitaplardaki bozulmalar, İsa'nın Tanrılığı, ilk günah gibi tabulaştırılmış konulardan hiç söz edilmemişti. Kopernik'in matematiği

kullanarak dünyanın döndüğünü ileri sürmesi ikisini de dehşete düşürmüştü. Şu sözler Luther'in:

"Bu aptal bütün astronomiyi tersine çevirmek istiyor. Fakat kutsal kitaplar bize Yeşu'nun dünyanın durduğunu ve Güneşin hareketli olduğunu söylüyor. (Geçen sayıda aktardığım Yeşu'nun Güneşe "dur" denmesiyle ilgili Tevrat âyetinden dem vuruyor.)"

Calvin de şöyle haykırıyordu:

"Kopernik'in otoritesini, Ruh-ül Kudüs'ün (vahiy meleği) otoritesi üzerine çıkarmaya kim cesaret edebilir?"

Reform dalgasıyla Avrupa'da 100 yıl boyunca süren savaşlarda akan oluk oluk kanların bir tek önemli yararı olmuştu: Artık Vatikan hür düşünceye eskisi kadar zor kullanma, despotluk etme şansını ebediyen elinden kaçırmıştı. 17. Yüzyıldan itibaren başlayan büyük bilimsel atılımların önü de böylece açılmış oluyordu. Ne var ki, özgür düşüncenin ışığı, dinsel dogmaları aydınlatmaya cesaret edemiyor, kurtuluşu dindışı lâik bir düzende bulduğundan eskimiş, köhnemiş yapıyı kendi kaderiyle baş başa bırakıyordu. Bilim geliyordu ama insanların manevi ihtiyaçları doğru bilgilerle karşılanmadığından materyalizmin, ateizmin, bunalımların kapısı da alabildiğine açık kalıyordu...

EN KISA YOLDAN CENNETE GİTMEK

Tarihteki kısa gezimizi burada noktaldıktan sonra Richard Dawkins'in "Tanrı Yanılgı"sında haklı olarak şikâyet ettiği günümüz fanatik Hıristiyanlarının davranışlarından kısa aktarmalar yapmak istiyorum. Bir biyoloji profesörü olduğundan Dawkins'i özellikle kürtaj karşıtı şiddet dolu söylemler ve cinayetler ilgilendiriyor. İşte kürtajı destekleyenlerin gözünü korkutmak için örgüt kuran ABD'li Randall Terry'nin engizisyonu andıran sözleri:

Randall Terry

"...Bir an önce sıvışsanız iyi edersiniz. Çünkü sizi arayıp bulacağız, yargılayacağız ve sizi infaz edeceğiz. Şaka yapmıyorum. Yargılama ve infaz etme işi ile bizzat ilgileneneğimden hiç kuşkunuz olmasın."

"...Evet, nefret iyidir... Hedefimiz bir Hıristiyan millet olmaktır. İncil'in bize verdiği bir görevimiz var. Tanrı bizi seçti, bu ülkeyi fethetmemiz için. Sakin bir dönem istemiyoruz. Çoğulculuk, bir çok din istemiyoruz." (S.277)

(Bu satırların yazarı 1959 doğumlu Randal Terry'nin sıradan bir ABD vatandaşı olmayıp 2012 başkanlık seçimlerinde demokrat parti adaylarından biri olamaya hazırlandığını bilirsek, sözlerin dehşeti daha iyi anlaşılır.)

Elbet, böyle sadece tehdit ve göz korkutmayanlar da var ABD de. 1994 de Paul Hill, bir kürtaj kliniğinde doktor ve korumasını pompalı tüfikle kılını kıpırdatmadan öldürmüştü. Cinayet suçundan idama giderkenki sözleri de aynı dehşette:

"Devletimin beni idam ederek şehit mertebesine ulaştıracağına inanıyorum. Cennette büyük bir hediyenin beni beklediğini umuyorum. Ölmek için sabırsızlanıyorum." (S.280)

Dawkins, Müslümanlardaki artık kanıksamış olduğumuz benzeri olaylardan, intihar bombacılarından da söz eder kuşkusuz. Özellikle eylemini gerçekleştirememiş bir Filistinlinin bir

gazeteciye söyledikleri yazarı çok etkilediğinden neredeyse satır satır aktarır. Kısa bir alıntı da biz yapalım:

"...Liderimiz bize şöyle bir soru sordu: 'Operasyon başarısız olursa ne olacak?' Ona şöyle karşılık verdik: 'Her halükârda Peygamber ve arkadaşlarına kavuşacağız inşallah.' Kuşkum yoktu, Allah'ın huzurunda Kur'an üzerine yemin ettik."

Operasyonla ilgili son planları içeren filmde şu diyalog da nasıl seve seve ölüme gittiklerinin bir kanıtı:

"Genç adam ve lider daha sonra diz çöküp sağ ellerini Kuran'a bastılar. Lider dedi: "Hazır mısınız, yarın cennete olacaksınız."

Dawkins, söz buraya gelince kendini tutamaz. Kitabında şu ironik cümleyi lidere yöneltir:

"Tamam, o halde neden kendi boyununu uzatmıyorsun? Neden bu intihar görevini sen gerçekleştirip çabucak cennete gitmiyorsun?" (S.289)

Görülüyor ki dinsel bağnazlıktan doğan şiddet olaylarının belli bir coğrafyası yok. Doğuda da var, batıda da...

SİVRİSİNEKLE DEĞİL BATAKLIKLA UĞRAŞMAK

Tek tek sivrisineklerle uğraşmanın yarar getirmediğini, üredikleri bataklık-

ları doğuran nedenlerin tespiti ve onları kurutmanın yöntemleri üzerinde kafa yormanın gerekli olduğunu hepimiz biliriz. Öyleyse İslâmi şiddet olayları ve intihar bombacıları üzerinde tek tek durmaktansa, böyle bir ortama nasıl geldiği üzerinde durmamız daha akıllıca olmaz mı?

Peygamberin, dört halifenin ve kitabı baştan sona ezberleyen hafızların sayesinde bozulmadan bizlere gelen Kuran'a sahibiz. Ama nasıl yorumlanıyor ve uygulanıyor acaba?..

En iyisi İslâm'ın bugünkü hazin görüntüsünün ana sebeplerini gerçek birer Müslüman olan iki değerli ilâhiyatçıdan dinlemek:

Onlar bildiğimiz imam-cemaat deyiiminin ışığında bugün İslâmı halka anlatan din adamlarının söz ve davranışlarını, onların hangi eğitimle yetiştiklerini açıkça ortaya koyarak bataklığın ana nedenlerine neşter atıyorlar.

DİN TÜCCARLARI

1985 -1990 yıllarında ilâhiyat eğitimi gören İhsan Eliaçık, dinin Kuran ahlâkı ışığında yaşanması mücadelesini yıllardır ödün vermez bir azimle sürdürmektedir. Onun 2009'da kaleme aldığı mülk yazıları kitabının 156 - 171. Sayfalarından seçtiğimiz aşağıdaki paragraflar, dini mal biriktirme ve zenginleşme amacına kullanan her meslekteki dindarları hedef almaktadır:

"Mücahit, müşahit, müteahhit zorunlu süreçlerinden geçerek en sonunda her şeye müsait hale gelirsin. İdeolojik konuşmaz, boyuna hizmetten bahseder, sessizce ihale götürürsün.

"Hz. Peygamber, Hz. Ebubekir, Hz. Ömer ve Hz. Ali birer devrimci zahid idiler. Mal ve mülk önlerinde seriliydi, isteseler Karun gibi zenginleşmeleri işten bile değildi.

"Demek ki zühd tesbih çekmekle, zikir yapmakla, abdestsiz gezmekle, sarıkla, cübbeyle, türbanla, kandil gecelerinde gülyağıyla, hacılara su dağıtmakla, Kâbe'nin örtüsünü değiştirmekle, kırk kez hacca gitmekle ilgili bir şey değil. Eşyayla, malla kurduğun ontolojik ilişkiyle ilgili. Eşyaya bağlanan, güveni malda gören özgür olabilir mi bununla ilgili. Ne olursa olsun bir yere gelme (kariyerizm) ve geldiği yerde içine girdiği kabın biçimini alma (konformizm) ile ilgili... Kuranı okuyun, hangi sayfada olursa olsun boyuna bizi bundan kurtarmaya çalıştığını görürsünüz. Müslümanların düştüğü yer burasıdır. Kalkış da buradan olacaktır.

"Peygamber kürsüsünde oturanlar veya oradan konuşmayı, yapmayı, etmeyi, eylemeyi iş haline getirenler... Yani âlimler, imamlar, seyyidler, velîler, hocalar, mollalar, şeyhler, şihlar, ilâhiyat profesörleri, cemaat liderleri, kanaat önderleri, vaaz verenler, tefsir yazarlar, dini kitap basanlar, televizyonlarda dini program yapanlar, resmi veya gönüllü

Allah, Kitap, Peygamber söyleminde bulunanlar işi gücü bu olanlar bunların kitabını, vcd'sini, dvd'sini daha bilmem nesini sağmal inek yerine korcasına etini, yağını, kılını, tüyünü ve dahi her şeyini paraya tahvil edip satanlar, ticaretini yapanlar... Din solduğumuz hava gibidir. Onu herkes solur. Bir kesim veya bir kişi havayı nasıl kendi tekeline alamaz, ondan rant devşiremez, örneğin tüp içine koyup satamaz ise din-ü devlet de böyledir. Bunlardan gelen tüm gelirler herkesindir. Derhal kişiden çıkıp kamuya yani öksüze, yoksula, düşmüşe, borçluya, özürlüye, muhtaca, mazluma, mahruma iade edilmesi gerekir. Aksi, tüyü bitmemiş yetimin hakkını yemek, hırsızlık ve yolsuzluk demektir.

"Bütün dinlerin ve devrimlerin kökünde kardeşlik, eşitlik, adalet, özgürlük, sevgi, merhamet gibi evrensel değerler yatar. Dinler bunun için doğar, devrimler bunun için yapılır. Fakat sonra kurumsallaşmalar ve simsarlaşmalar olur. Kısa zamanda haydut inine ve hırsız yatağına dönüşürler. Ancak öyledir diye iyiliğin, adaletin ve kardeşliğin sesi susmaz, susturulamaz; yine yeniden nice güneşler doğar hep aynı umutla."

"BİZ ÂLEMLERE GAZAP OLDUK"

Eski Diyanet İşleri Başkanlarından bir çok dini kitabın ve 12 ciltlik Kuran Tefsirinin yazarı ilâhiyat profesörü Süleyman Ateş'le 1994 yazında çok uzun bir söyleşi yapmış ve dergimizde 3 ay boyunca yayınlamıştım. Ülkemizde

imam-hatip liselerinde ve ilâhiyat fakültelerinde nasıl bir eğitim verildiğini en iyi bilen kişilerden biri olduğundan, bu konudaki soruma neredeyse üç sayfa tutan uzun cevabını da aynen okuyucularımızla paylaşmıştım. Konumuzla ilgili ilk bölümünü tekrar aktarıyorum:

"Çok önemli bir soru bu. İslâmiyet, temeli Kur'an olan bir yüce mesajdır. Tutucuların durmadan tekrarladıkları gibi Cehennemi doldurma aracı değildir. Bunun tam aksine olarak İslâm'ın mesajında insanları sevmek ve onları kardeş bilmek emri yer alır. Buna rağmen ne yazık ki, pek çok savaşın kaynağı din oldu.

İnsanların bencillikleri, ırkçı davranışları, ilâhi mesajın özündeki birlik ve beraberliği aldı götürdü; yerini düşmanlık ve barbarlık aldı. Kur'an, bütün peygamberlerin tek bir dinin mensubu yani Müslüman olduğunu söyler. Ve hepimizi İbrahim'in "Tek İlâh'lı" dininde birleşmeye davet eder. Kitabımız bozulmamış olarak ortada duruyor. Ama din uzmanları tutarsız yorumlarıyla işi berbat bir hale getirdiler. Ve esas acınacak nokta, bugün ilahiyatla ilgili meslek okullarında öğretilen din, işte bu din uzmanlarının berbat ettikleri dindir. Yaptıkları açıklamaların çoğunun Kur'an'ın ortaya koyduğu dinle bir ilgisi yoktur. Onları, yetiştikleri zaman ve saatler içinde değerlendirerek, niçin bu şekilde yorumlar yaptıklarını anlayabilir, hattâ bunları doğal karşılayabiliriz. Ama bugün bizlerin, onları tabulaştırarak söylediklerini

tartışmasız aynen kabul etmemizin hiçbir akılcı yönü, bağışlanacak tarafı yok. Neredeyse onları peygamberler düzeyine yükseltiyoruz. Hattâ daha da üstüne. Çünkü peygamberler bile, vahiy dışında, kendilerini yanılmaz diye takdim etmediler. Biz ise geçmiş din yorumcularını yanılmaz diye tabulaştırarak, onları peygamber üstü bir duruma yükseltiyor, neredeyse "İlâhîlik sıfatı" veriyoruz. Bu ise Kuranın kesinlikle yasakladığı Allah'a eş koşma günahının açık değil ama gizli bir işlenmesine götürüyor bizleri. Hz. Muhammed hurma aşısı konusunda doğaya aykırı bir tavsiyede bulunup ürünün verimi düşünce, "Siz dünyaya ait şeyleri benden daha iyi bilirsiniz" demiş ve vahiy dışında, insan olarak yanılabilceğini dile getirmiştir. O halde biz Astronomi bilgisi az olan İmanı-ı Âzam'ın: "Dünya buz tutmuş su üzerine döşenmiştir" sözünü onu yanılmaz sanıp ne hakla doğruymuş gibi aktarmaya çalışıyoruz. Buna benzer pek çok şeyde yanıldıkları halde, bizden 500-1000 sene önce yaşamış atalarımızı "onlar bizden daha iyi bilir" diye yüceltmemiz büyük hatadır. Türkiye'mizde İmam Hatip Okullarında ve İlâhiyat Fakültelerimizde öğretilenler işte bu din uzmanlarının ortaya koydukları kalıplaştırılmış dindir, Kur'an'ın dini değildir. Bu sebepten de birçoğu Kur'an'a terstir, aykırıdır. Bu okutulan eserlerin yeni baştan ele alınması, Kur'an ruhuyla aydınlanmış kişilerce; akıl, mantık ve bilimin ışığında yeniden yazılması gerekir. Bu yapılmazsa, bugünkü gibi,

çok hoşgörüsüz, çok tekelci ve geniş düşünmekten çok uzak, şartlanmış bir nesil yetiştirmeye devam eder dururuz. Sorduğunuz soruda bir de "gönül eğitimi" hususu var. Eskiden mutasavvıflar (tasavvuf önderleri) bunu çok güzel yapıyorlardı. Cüneyd-i Bağdadi, Abdülkadir Geylânî, Sülemî, Muhiddin-i Arabî, Konevi ve Mevlâna'ların temsil ettiği tasavvuf; olgunluğa erişmiş yol göstericilerin (Mürşid-i Kâmil) eğitiminde insanları kin, haset, dedikodu, gıybet, düşmanlık... gibi pek çok ilkel duygulardan kurtarıyor, onları kendi nefisleriyle savaşan erler haline getiriyordu. Şimdi tasavvuf da bozuldu. Çoğu tutucu, doğru düşünme kurallarından uzak, saldırgan, dedikoducu bir tavra büründü. Bir yerde baş olmak, buyurmak ateşle yanıyor niceleri... Sözü yine dinî okullara getirmek istiyorum. Geçmiş tabulaştırmak, doktorasını bile derme çatma yapmış kişilerle eğitimi sürdürmek yanlışları içindeki bu kurumlarımız, gönül eğitimi yönünden de çok geri durumda. Ben istiyorum ki, kendini tamamen Allah'ın emrine vermiş, manen olgunlaşmış hocaların yönetiminde öğrenciler, önce 2-3 sene gönül eğitiminden geçip saygıyı, sevgiyi iyice kendilerine benimsetmeliler. Bundan sonra da Kur'an ışığıyla aydınlanmış din uzmanlarının eline verilmeliler. Şimdi bunun tam tersi yapılıyor. Hz. Muhammed "Âlemlere rahmet" idi, biz "Âlemlere gazap" olduk."

Gelecek sayıda: "Ya hiç peygamber gelmeseydi.."

*Lübnan asıllı ABD'li
felsefe yazarı, romancı,
mistik şair ve ressam.
6 Ocak 1883'te
Lübnan'da dünyaya
geldi. 10 Nisan 1931'de
New York'ta öldü.
İngilizce ve Arapça
yazdığı eserleriyle
büyük etki yarattı.*

Halil Cibran

Derleyen: Nihal Gürsoy

*“Bir gerçek her zaman bilinmek,
ara sıra söylenmek içindir.”*

*“Gerçeğin ışığı, insanın içinden doğar ve mutlu olup
hayattan tat alması için gönül sırlarını ruha açıklar.”*

HAYATI

Lübnan asıllı ABD'li felsefe yazarı, romancı, mistik şair ve ressamdır. Arapça adı Cubran Halil Cubran olan yazar, 6 Ocak 1883'te Lübnan'da dünyaya geldi. 10 Nisan 1931'de New York'ta öldü. İngilizce ve Arapça eserleriyle büyük etki yarattı.

İlk öğrenimini Beyrut'ta gördükten sonra, 1895'te ailesiyle birlikte Boston'a göç etti. 1898'de Lübnan'a dönerek Maruni Kilisesi'ne bağlı Me'hadül-Hikme okuluna girdi. Burada yetkin bir Arapça öğrendi. 1903'te Boston'a dönüşünde Arap göçmenlerin gazetesi olan el-Muhacir'de deneme türündeki ilk edebi ürünlerini yayınladı. Bu sırada bütün yaşamı boyunca ona koruyuculuk eden Mary Haskell ile tanıştı. Resim bilgisini geliştirmek amacıyla 1908-1910 arasında Paris'te kaldı. 1912'de New York kentine yerleşti ve kendisini Arapça ve İngilizce edebi denemeler, öyküler yazmaya ve resim yapmaya verdi. Suriye ve Lübnan'dan gelen diğer göçmenlerle birlikte er-Rabatü'l-Kalemiye adlı etkili bir edebiyat kulübü kurdu. ABD'de ölmesine karşın, vasiyeti üzerine Lübnan'a götürülerek gömüldü. Burada anısına bir müze açıldı. 1931 yılında 48 yaşında vefat etmiş bulunan H. Cibran'ın edebi ürünleri ve resimleri görünüşte oldukça romantiktir. Kitab-ı Mukaddes, Nietzsche ve William Blake'ten etkiler taşır ve lirizmle doludur. Öncelikle aşk, ölüm ve yurt özlemi gibi konuları işlediği her iki dildeki eserleri onun dinsel ve mistik iç dünyasını yansıtır.

Cibran, Yakın, Orta ve Uzakdoğu'nun geleneksel öğretileriyle Batı düşüncesini karşılaştırmış, bireysel ve toplumsal olgulara çeşitli sentezler getirmiştir. Yapıtlarında

şiişsel bir anlatım kullanmış, Doğu düşüncesini Batı diliyle yazmıştır. Bu nedenle Cibran'ın kitaplarını okuyanlar, "Öğreten" ve bir de "Öğrenenler"den oluşan, konuları genelde doğa-toplum ve insanoğlunun bütün olarak ele alındığı eserleri; gerçeği arayıp bulanların öğretileri olarak algılamışlar, kutsal bir metin izlenimi almışlardır.

Yaşadığı günlerde kitapları egemenlerce, tehlikeli, ihtilâlcı ve gençliği zehirleyici bulanarak meydanlarda yakılmış, kendisi de Maonit Katolik Kilisesince afaroz edilmiştir. Fakat Cibran inançlarından ödün vermemiş ve şöyle demiştir: "Bunlar ve diğer öğretilerden söz edişim nedeniyledir ki cezaya çarptırılıp, sürgüne gönderildim ve kilise tarafından afroz edildim... geçirdiğim yıllarda hiç bir pişmanlığa kapılmış değilim. Gerçeği arayıp da onu insanlara açıklayan herkes acı çekmeye mahkûmdur."

Ermiş'in Bahçesi, Cibran'ın ölümünden sonra yayınlanmıştır. Ermiş'in devamı sayılmaktadır. Cibran'ın şiirleri, hikâyeleri ve mektuplarında sıkça rastlanan hüznün sebebi, gençliğinden itibaren uğradığı talihsizliklere bağlanabilir. 1902 yılının Nisan ayında kızkardeşi Sultana, 1903 yılının Şubat ayında da erkek kardeşi Peter ölmüş, bundan üç ay sonra da çok sevdiği, kutsal saydığı annesini kaybetmiştir.

Cibran'ın kendisine özgü, zengin bir sembolizm ile bezenmiş stili, İslam bilgini, değerli yazar ve gazeteci Ömer Rıza Doğrul tarafından "Attar gibi, Sa'di gibi ve bilhassa Mevlâna gibidir" diye yorumlanmıştır. Özellikle Cibran'ın "Hak Erenler" kitabında kullandığı dil için, (Nebi ismiyle tercümesi Ö. R. Doğrul tarafından yapılmıştır) "erenler dilinin emsalsiz bir örneği" demiştir.

Cibran'ın değişik konulardaki bakış açısını kendi ifadeleriyle aktarmaya çalışacağız.

AŞK HAKKINDA

*“Aşk size kılavuzluk edince
peşinden gidiniz,
Aşkın yolları dik ve sarp olsa da!”*

“Aşk, buğday başağı gibi sizi kendi içinde toplar. Fakat buğdayları seçmek ve ayırmak için harmandan geçirir ve sizi çırılçıplak eder. Kabuklarınızı atmak için kalburdan geçirir ve sizi beyazlaştırmak için değirmende öğütür. Sizi yumuşatmak için yoğurur. Sonra sizi kendi mukaddes ateşine atar ve Tanrı'nın maidesine (Sofrasına) yakışan bir "nan-ı aziz" (Kutsal Ekmek) yapar. Aşk bütün bunları başarır, ta ki kalbinizin sırlarını öğrenesiniz ve bu bilgi sayesinde hayatın kalbinden bir parça olasınız.

“Aşk, kendinden başka bir şey vermez ve kendinden başka bir şey almaz. Aşkın malı mülkü yoktur, fakat kimsenin de malı, mülkü olamaz; çünkü aşk, aşk için yeter. Aşka giriftar olduğunuz zaman Tanrı kalbimin içindedir demeyin, ben Tanrı'nın kalbi içindeyim demek daha yaraşır. Siz, aşka yol göstereceğinizi sanmayın. Çünkü aşk sizde değer görürse her yolu gösterir.”

EVLİLİK HAKKINDA

*“Birbirinizi seviniz,
fakat sevginizi zincirlemeyin!”*

“Sevginiz, ruhunuzun kıyıları arasında kımıldayan bir deniz olsun. Birbirinizin kadehini doldurunuz, fakat tek kadehten içmeyiniz. Birbirinize ekmeğinizden sununuz fakat aynı lokmayı yemeyiniz. Beraber

Mary Haskell

terennüm ediniz, raks ediniz, eğleniniz, neşeleniniz, fakat her biriniz tekliğini unutmayın.! Çünkü bir udun telleri, aynı nağmeyle birlikte titrer, fakat her biri ayrı ayrı!

“Kalplerinizi birbirinize veriniz, fakat her biriniz kendi kalbine sahip olsun, çünkü kalbi, ancak Hayat eli koruyabilir. Birlikte olunuz, fakat birbirinize fazla yaklaşmayınız. Çünkü mabedin direkleri de, birbirinden uzak durur. Ve meşe ile selvi birbirinin gölgesi altında yetişemez.”

ÇOCUKLAR HAKKINDA

*“Çocuklarınız sizin çocuklarınız değildir.
Bunlar kendini özleyen Hayat'ın oğulları
ve kızlarıdır.”*

“Siz bunların dünyaya gelmelerine vasıta oldunuz, fakat bunlar sizin değildir. Gerçi onlar sizinle beraberdirler, fakat sizin malınız olamazlar. Onlara sevginizi verebilirsiniz, fakat düşüncelerinizi asla! Çünkü onların kendilerine has düşünceleri vardır. Siz onların gövdelerini barındırabilirsiniz fakat ruhlarını barındıramazsınız. Çünkü ruhları yarının sarayındadır. Sizse orasını rüyanızda bile göremezsiniz. Siz onlara benzemek için uğraşabilirsiniz, fakat onları kendinize benzetmek için uğraşmayınız. Çünkü hayat geriye adım atmaz ve "dün"le ilgilenmez. Siz o yaylarsınız ki, çocuklarınızı birer canlı ok gibi fırlatırsınız. Oku atan kimse, sonsuzluk içinde aldığı nişan yerini görür ve okunu süratle uzağa vardiirmek için yayını ne kadar bükmek mümkünse o kadar bükür.

“Oku atanın elinde büküldüğünüz zaman, seve seve bükülünüz; çünkü oku atan

kimse, uçan oku sevdiği gibi sağlam yayı da sever.”

VERMEK HAKKINDA

“İhtiyaçtan korkmak, ihtiyacın ta kendisi değil midir?”

“Sarnıcınız su dolu olduğu halde susuzluktan korkmak, en tatmin edilmez susuzluk değil midir?

“Malları çok ve bol olduğu halde az verenler vardır. Bunu da tanınmak için verirler. Ve onların bu gizli arzuları verdiklerinin bereketini kaçırlar.

“Sonra öyleleri vardır ki, ellerindeki azdır, fakat hepsini verirler. Bunlar hayata ve hayatın bolluğuna inananlardır ve bunların ambarları asla boş kalmaz. Bunlar verdikleri zaman severek verirler ve sevgileri ve neşeleri mükâfatlarıdır. Başkaları da ıstırap çekerek verirler ve bu ıstırap onların cehennemidir.

“İstendiği zaman vermek, çok iyidir. Fakat durumu peşinen anlayarak istenmeden vermek daha iyidir.

“Eli açık olan kimse için alacak el bulmak, vermektan daha büyük bahtiyarlıktır. Zaten varın yoğun içinde alıkoyabileceğin bir şey var mı? Bütün varın bir gün baştan başa verilmeyecek mi? Öyleyse şimdi ver, ta ki vermek mevsimi varislerinin değil, fakat senin olsun!

“Vermek isterim ama, lâıyına ve müste-hakına" der durursun. Bahçenizdeki ağaçlar ve otlaklarınızdaki davarlar böyle söylemiyor. Onlar yaşamak için veriyorlar, çünkü vermezlerse ölürler. Her kim ki gece, gündüz yaşamak değerindedir, sizin vereceğiniz her şeye lâıyktır. Çünkü hakikatte hayat, hayatın imdadına yetişir, sense ey kendini verici sanan kimse, vericiliğin yalnız bir şahidisin. Ve siz alıcılar, ki hepiniz öylesiniz, mihnet yükü altında kalmayınız ki hem kendinize hem vericiye bir boyun-duruk geçirmiş olmayasınız. Vericinin vergisi; vereni de, alanı da yükselten kanat olsun. Yoksa borcunuzun yükünü fazla hissetmekle, hür yürekli toprağı ana ve Tanrı'yı baba tanıyan vericinin cömertliğinden şüphe etmiş olursunuz.”

ÇALIŞMA HAKKINDA

“Siz toprağı ve toprağın ruhuna, ayak uydurmak için çalışırsınız.”

“Çünkü tembel olmak, yeryüzünün mevsimlerine karşı yabancı kalmak, muhteşem ve mağrur bir teslimiyet içinde sonsuzluğı doğru ilerleyen hayat ker-vanının dışına çıkmaktır. Çalıştığınız zaman, saatlerin fısıltılarını kalbinizin içinde nağme ahengine çeviren bir neysiniz. İçinizden kim var ki, başka her şey, elbir-liğıyle terennüm ederken, sessiz ve dilsiz bir kamış parçası gibi kalmak istesin? Size nice defalar çalışmanın bir lânet, iş yapmanın bir talihsizlik olduğu söylendi.

“Size hayatın karanlık olduğu da söylenmiştir. Siz de bir takım bezginlikler içinde, bezgin kimselerin söylediklerini tekrarlıyorsunuz. Ben size diyorum ki: Hayat hakika-ten karanlıktır, hızdan mahrum olursa!

Arapça yazdığı başlıca eserleri:

Araisûl-Mûruc (Vadi Perileri, 1910),

Dem'e İbtisame (Gözyaşı ve Gülümseyiş, 1914),

el-Ervahûl Mütemerride (Asi Ruhlar, 1920),

el Ecnihetû'l- Mütevessire (Kırık Kanatlar, 1922),

el-Evasıf (Fırtınalar, 1923),

el-Mevakıp (Oluşumlar, 1923).

İngilizce eserleri:

The Madman (Deli, 1918),

The Forerunner (Müjdeci, 1920),

The Prophet (Hak Erenler, 1923, Mürşit, 1956, Ermiş, 1969, Veli, 1984),

Sand and Foam (Kum ve Köpük, 1926)

Jesus, The Son of Man (İsa, İnsanoğlu, 1928)

Cibran'ın "The Voice of the Master" adlı yapıtı Türkçe'de "Sözler, 1984" adıyla yayınlandı.

“Ve her hız kördür, bilgi ile aydınlanmazsa!.. Ve her bilgi boştur, çalışma ile verimleşmezse!.. Ve her çalışma kısırdır, sevgi ile bereketlenmezse!.. Seve seve çalıştığımız zaman kendinizi kendinize, birbirinize ve Tanrınıza bağlamış olursunuz.

“Uykuda sayıklıyormuş gibi şu sözleri söylediğinizi nice nice defalar işittim: "Mermer üzerinde çalışarak ruhunu ifade eden kimse, sabanla toprağı süren kimseden daha şereflidir."

“Ben de buna karşı, fakat uyku içinde değil, öğle üzerinin uyanık olgunluğu içinde diyorum ki, rüzgar, iri çınarlara karşı, çimen yapraklarının en küçüğüne karşı kullandığı dilden daha tatlı bir dil kullanmaz.

“Çalışma, gözle görülebilen bir sevgidir.”

SEVİNÇ VE KEDER HAKKINDA

“Sevinciniz, örtüsünü atmış kederinizdir.”

“İçinden kahkahalar yükselen kaynaktan, nice zamanlar, gözyaşlarınız fişkırmıştı. Başka türlü olamaz ki!

“Keder varlığımızın derinliklerine işledikçe, içiniz daha fazla sevinç dolar.

“Şarabımızı doldurduğunuz kadeh, çömlekçinin fırınında yanan kadehin kendisi değil mi?.. Ruhunuzu okşayan ud, bıçaklarla yontulan ağaçtan başkası mı?

“Sevindiğiniz zaman kalbinizin derinliğine bakınız, size sevinç veren şey yüzünden gözyaşı döktüğünüzü anlarsınız.

İçinizde "Sevinç kederden daha büyüktür" diyenler bulunabileceğı gibi "Hayır, keder daha büyüktür" diyenler de bulunabilir. Ben de size derim ki: Bunlar ayırt edilemez. Beraber gelirler ve sofranızın başına geçtiğiniz zaman, yalnız biri yanbaşınızda ise, diğerinin yatağınızda uyukladığını unutmuyunuz.”

DİN HAKKINDA

“Din bir tarladır insanlar için, Sadece menfaati olanlar sürer o tarlayı.”

“Kimi cennete girmeyi umut eder, dindarların, kimi de cehennem ateşinden korkar cahilce. İbadet etmezdi insanlar hiç bir Tanrıya, yeniden dirilme korkusu olmasaydı... Ve inkâr ederlerdi Tanrıyı, sevap beklentisi olmasaydı.

“Sanki din bir ticarethanedir onlar için, işlettiklerinde kazanıp ihmal ettiklerinde zarara uğradıkları.

“Din, bütün hareketler, düşünceler değil mi? Kim var ki hareketlerini inancından ve inancını işinden gücünden ayırabilsin? Kim var ki hayatının saatlerini önüne sersin de: "Bu Allahın'dır, bu da benimdir, bu ruhum içindir, bu da gövdem için!" diyebilsin?

“Gündelik hayatınız, sizin mabedinizdir ve dininizdir.”

Kaynaklar:

Nebî - H. Cibran

Gönül Sırları - H. Cibran

Kendimle Konuşmalar - H. Cibran

Kırık Kanatlar - H. Cibran

Kuantum Fiziği ve Noetic Bilimi ile Yeni Dünyaya Doğru

Derleyen ve Çeviren: Zühal Voigt

Fezadan Gelen Aydınlanma

Dünyamız, üzerinde yürüyen, atmosferi içinde uçan ve sularında yüzenlerin her günkü alışılmış yaşamını sürdürerek ve adına insan denen iki ayaklı varlıkların

da her günkü karmaşasını yaşayarak geçirdiği günlerle, güneş çevresindeki ve uzaydaki seyahatine devam ederken, çeşitli köşelerinde de öyle olaylar olmaktadır ve öyle yeni şeyler keşfedilmekte ki, her gün okuduğumuz, izlediğimiz bir

yığın olumsuzluklara rağmen, ebedi gerçeklerin yine de birer birer gün ışığına çıkmakta olduğunu görmek, yıllardır maddi dünyanın ötesindeki âlemlerin varlığından emin olmuş olanları sevinçle yerinden zıplatacak nitelikte.

Dünyanın gözleri, banka krizi, bölgesel çatışmalar, ayaklanmalar, devrilen diktatörler, doğa felâketleri, açlık çeken toplumlar gibi konulara çevrilmişken ve insanlar iş, aile, para kazanma kısır döngüsü içinde ömürlerinin sayılı saatlerini tüketmekte iken; kapalı laboratuvar kapıları ardında, dünyanın çeşitli üniversitelerinde, tüm bilim anlayışını kökünden değiştirecek devasa gelişmeler, dünya kamu oyunun dikkatinden uzakta, yepyeni bir çağın habercisi olarak, adeta sessiz sedasız gerçekleşmekte.

Bu iki uzun cümleden sonra, aşağıdaki küçük öyküyle asıl konumuza girelim:

1971 yılının 7 Şubat günü, Edgar Mitchell ve arkadaşları Stuart Roosa ve Alan Shepard çıktıkları bir seyahatten eve dönüyorlardı. Üç arkadaşın o anda kullandıkları vasıta bir otomobil değildi ve evlerine kadar da daha 400 000 km. mesafe vardı. İçinde buldukları Apollo 14'ün emir kapsülü "Kittyhawk"ın penceresinden, araç daireler çizmekte olduğundan, ikişer dakika arayla, bir dünyayı, bir terk ettikleri Ay'ı, bir Güneşi ve yıldızları görüyorlardı. Büyülenmiş gibi önlerindeki manzarayı seyredelerken, Edgar Mitchell birden, sonraki yaşamını tümünden değiştirecek olan bir

şey yaşadı. O anki durumunu kendisi şöyle anlatıyor:

"Birdenbire bedenimin moleküllerinin dışarıdaki moleküllerle ilişkide olduğunu hissettim. Bu, her şeyi birbirine bağlayan bir ağ vasıtasıyla tüm evrenle bağlanmış olmak gibi bir histi. O anda, evrendeki her şeyin birbiriyle ilintide olduğunu tüm açıklığıyla anladım."

Bu durum kimilerine göre bir vizyon, kimilerine göre bir hayal ya da stresli bir beynin sapkınlığı olabilir ama Mitchell bu tip yorumlara gülerек cevap veriyor:

"Bu bilgi bana doğrudan ulaştı, hem de kafama veya beynime değil, ben bunu tüm bedenimle hissettim."

Bu olaydan bir yıl sonra Astronot Mitchell, Nasa'daki görevinden istifa ederek, Institute of Noetic Science'ı (IONS) kurdu. Kaliforniya'da Petaluma'da bulunan bu kuruluş o tarihten sonra telepati, psikokinezi ve meditasyon konularını araştırmaya başladı.

Yeni Bir Bilim

Aslı Yunanca'dan gelen "Noetic" kelimesi, "ruhsal olarak algılanabilen" anlamına geliyor ve Kuantum Fiziği ile bilinç konusundaki araştırmaların sonuçlarını biraraya getirmeyi amaçlayan yeni bir bilim dalına adını veriyor. Ünlü Romancı Dan Brown'ın yeni romanlarından "The Lost Symbol"ın konusu da bu yeni bilim etrafında geçiyor.

Dünyanın en çok satan kitaplarının yazarı, Noetic biliminin verilerinden hayranlıkla bahsediyor:

"Noetic'in potansiyeli nefes kesici. Bu konudaki araştırmalar açıkça ortaya koyuyor ki, varolan tüm madde, bir çeşit evrensel birim ile birbiriyle bağlantıdadır."

Bir romancı olan Dan Brown'ı fazla ciddiye almamak mümkündür, ama tüm dünyada Bilim Gazetecisi olarak kabul edilmekte olan Londra'lı Lynne McTaggart 'ın Noetic konusunda yaptığı sekiz yıllık çalışmanın sonucunda söylediklerine kulak vermemek ise pek mümkün değil:

"Yapılan bütün deneyler göstermektedir ki, "bilinç" beden sınırlarımızın ötesinde olan ve maddeyi değiştirebilecek güçteki bir cevher, bir enerjidir."

Bu cevhere, bilimin verdiği bir isim daha var: "Zero-Point Field" (Sıfır Noktası Alanı). Kuantum fizikçileri, atomdan daha küçük olan düzen içinde evreni bir ağ gibi saran ve yaşamakta olan güce, bu ismi veriyorlar. Eskiden bu alanın boşluk olduğu sanılıyordu.

Evrendeki boşluğun aslında boşluk olmadığını, bir bütünlük anlamına geldiğini ilk söyleyen, Yunan Filozofu Aristo olmuştu. Kuantum Fiziğin kurucusu ve Nobel Fizik ödülü sahibi Max Planck, yaptığı deneylerle 1911 yılında atom içindeki Proton ve Elektronlar arasındaki mesafenin, sürekli hareket

halinde olan temel parçacıklarla dolu olduğunu ortaya koydu. Bu parçacıkların birbirleriyle sürekli bilgi alışverişi içinde olduklarını da. Bu arada meydana gelen dalga biçimindeki enerji o derece büyüktür ki, her şeyin hareketsiz kaldığı sıfır noktası denen eksi 273,15 derecede (Celsius) bile bu enerji iş başındadır. Bu yüzden de isimleri "sıfır noktası enerjisi" ve hareket ettikleri alanın ismi de "sıfır noktası alanı"dır.

Amerikalı fizikçi Harold Putthof gibi bazı bilim adamları, bu alanı, tüm maddi evrenin birarada kalabilmesinin nedeni olarak görüyorlar. Ama bu alan hakkında bilimin henüz hemen hiçbir şey bilmediğini de itiraf ediyorlar. Bu alanı ancak etkilerinden tanımak mümkün. Putthof konunun anlaşılması için şu örneği veriyor:

"Sahilde, kuma iki tahta sopa saplarsanız ve bunlara o anda gelen bir dalga vurursa, şayet gelen dalgayı gözlemlerinizle görmemiş olsaydınız, bu iki sopanın neden aynı anda devrildiğini anlayamazdınız."

Noetic bilimi araştırmacıları ise, "sıfır noktası alanı"nın, telepati veya ruhsal şifa gibi, bugüne kadar açıklanamamış olayların açıklaması olduğunu söylüyorlar. Buna göre, bazı insanlar bu alana girebiliyorlar ve bu alanın taşıdığı bilgilere ulaşabiliyorlar veya bu alanın enerji dalgalarını, düşünceleri nakletmek için kullanabiliyorlar.

Bazılarına göre de, dünyadaki yaşam "sıfır noktası alanı"nın bir yansıması ve

ölüm de Lynne McTaggart'a göre sadece ona geri dönmekten ibaret.

Sıfır Noktası Alanı ve Toplu Düşüncenin Gücü

Sıfır noktası alanı adı verilen bu evrensel enerjinin başka faydalarını da, yavaş yavaş keşfediyor bilimciler.

İngiliz Filozofu ve Oxford Üniversitesi Profesörü Elizabeth M. Anscombe 1957'de yayımladığı kitabında "Intention" (Niyet) kavramını ortaya sürdüğünde, ruhun gücünün maddeyi dize getireceği gerçeğini kastetmişti. McTaggart bir adım daha ileriye giderek, bir hedefe kilitlenmiş düşüncenin, yalnızca tek bir kişinin yaşamında değil, tüm dünyanın kaderinde etkili olacağını ifade ediyor. Bu konuda da dünya çapında denemeler yapılarak, insan düşüncesinin gücüyle "sıfır noktası alanı" enerjilerinin harekete geçirilip, dünyanın gidişatında etkili olunup olunamayacağı araştırılıyor.

Bu konuda bilim adamları, özellikle Budist rahiplerle çalışıyor, onları meditasyon esnasında inceliyorlar. En az 25 laboratuvar çalışması, konsantre düşüncelerin, beynin işleyişini hattâ yapısını etkilediğini ve bu şekilde kullanılan beynin enerji dalgalarının da başka yaşayan varlıkları etkilediğini gösteriyor. Yine bu araştırmalar sonucunda, meditasyonla aktif hale getirilen ve kuvvetlendirilen beynin Alfa dalgalarının, fiziki maddeyi etkilediği ve atom altı düzeyde değişiklikler meydana getirdiği düşünülüyor. Ama bu yalnızca olumlu

düşünceler için değil, Voodoo büyüsünde olduğu gibi, olumsuz düşünceler için de geçerli. Hattâ kanserli hücreleri yok etmek için bu yöntemle denemeler yapılıyor ve başarı sağlandığı da söyleniyor.

Lynne McTaggart kendi web sayfasında (www.lynnemctaggart.com), bu şekilde toplu düşünce konsantrasyonu için çağrılar yapıyor. Arizona'daki zarar görmüş sardunyaları etkilemek üzere 400 kişinin ve fasulye bitkisine daha fazla biyofoton üretirmek için de 7000 kişinin katıldığı organizasyonlar yapılmış. Sonuçların çok iyi olduğunu belirtiyorlar. Bu sayfaya kayıt olarak, yapılan denemelere bizzat katılmak dünyadaki herkes için mümkün.

Noetic bilimciler, tüm evreni saran "sıfır noktası alanı"nın parçacıkları birbiriyle bilgi alışverişinde olduğundan, düşüncelerin de bu alanla bilgi alışverişi yapabildiğini ve böylece maddeyi etkileyebileceğini söylüyorlar. Bu konuda yapılmış denemelerden birkaçı şöyle:

Montreal McGill Üniversitesi Biyologu Bernard Grad, bazı tohumları gelişmelerini engelleyecek tuzlu suyla birlikte çeşitli kaplara dağıttı. Kaplardan birine bir şifacı ellerini koydu. Bu kaptaki tohumlar ötekilerden daha çabuk geliştiler.

İngiltere Somerset'te yaşayan Biyolog Serena Roney-Dougal salata fidelerinin, düşüncelerle yardım edildiğinde daha fazla ürün verdiklerini tespit etti. 1998'de San Francisco'daki Pasific Medical Center hastanesinde, doktor Elisabeth

Targ'ın isteğiyle 40 şifacı AIDS hastalarına altı ay süreyle uzaktan tedavi uyguladılar. Bu hastaların fiziki ve ruhsal sağlığı, bu gruba dahil edilmeyen diğer hastalara göre belirli bir şekilde düzeldi.

ABD Princeton Üniversitesi psikologları Dean Radin ve Roger Nelson "Global Bilinç Projesi" kapsamında, insan iradesinin tesadüf jeneratörleri üzerindeki etkisini araştırmak üzere, 1997 yılında dünyada 37 yere bu araçlardan yerleştirdiler. Psikologlar 11 Eylül 2001'de jeneratörlerin hepsinin de aynı sonuçları gösterdiğini hayretle gördüler. Yorum açtı: Tüm dünya o günde İkiz Kulelere uçaklarla saldırılması olayına o denli kilitlenmişti ki, bu konsantre olmuş toplu düşünce, araçların hepsini eşitlemiş ve hepsinin aynı sonuçları vermesine neden olmuştu.

Radin: "Öyle görünüyor ki, bir hedefe kilitlenmiş olan düşünceler somut bir enerji meydana getirmektedir ve bu enerji, enerjinin hedefindeki bedende ölçülebilen küçük elektroşoklar şeklinde etki etmektedirler" diyor.

Yıllardır toplu şifa yöntemleriyle başkalarının sağlık sorunlarına yardımcı olmaya çalışanlar veya kendilerinde bu yeteneği keşfederek el koyma yoluyla insanlara şifa dağıtmaya çalışanlar ve bu çabalarını safсата olarak değerlendirenlerin suçlamalarına maruz kalanlar, Neotic bilimin bu buluşlarına en çok sevinecek olanlardır herhalde.

Bilgi Taşıyan Biofotonlar

30 yıl kadar önce bu konudan bahseden ve o zamanlar bilimsel olmayan yollara sapmakla suçlanan Alman fizikçi Albert Popp, bugün biofotonların araştırılmasının öncüsü olarak kabul edilmekte. Biofotonlar, atom altı düzende, her molekülden ancak 200-300 nanometre gücünde ölçülebilen çok zayıf bir ışık şeklinde yayımlanan elektromanyetik titreşimlerdir. Bu ışık, gözden 20 km. uzağa konulmuş bir mum ışığından daha zayıf olarak tanımlanıyor. Popp: "Biz bu ışığın varlığını biliyoruz ama henüz onu çözemiyoruz. Zannedirim bu ışık huzmesi asıl yaşam bilgisinin taşıyıcısıdır" diyor. Bu ışığın, hücre içinde olup bitenlere ait bilgileri diğerlerine ulaştırdığı tahmin ediliyor. "Yaşayan varlıklar, moleküllerine, kendilerine özel titreşimlerden oluşan bir foton akımı gönderiyorlar." Fransız tıp bilimcisi Jacques Benveniste bunu şöyle ifade ediyor: "Her molekül, tüm evrende duyulabilecek kendine has olan, ayrı bir nota çalıyor." Popp bununla ilgili şöyle bir deneme yapıyor: aynı kan iki ayrı cam tüpe doldurulur ve tüplerden birine bir virüs konursa, diğer tüpteki kan hücreleri de derhal savunma reaksiyonu gösteriyorlar. Bunu aralarına ışık geçirmeyen bir bariyer konuluncaya kadar yapıyorlar.

Noetic bilimciler, tüm evrenin, atom altı düzendeki bilgi alışverişi üzerinde kurulu olduğunu düşünüyorlar. Viyanalı kuantum fizikçisi Anton Zeilinger: "Bu alışverişin nasıl olduğunu henüz tam olarak tasavvur edememekle birlikte, bu

ışık huzmelerini sırf bilgi olarak tanımlamak mümkün. Biofotonlar yoluyla ulaşan bu bilgi, örneğin balık ve kuş sürülerinin senkronize davranışlarını da açıklayabilir" diyor.

Zaman Kavramı ve Yeni Bir Dünya

Noetic bilimi henüz başlangıç safhasındaysa da, ABD uzay yetkilisi NASA bu konudaki araştırmaları parasal yönden destekliyor. "Sıfır noktası alanı"nın sonsuz olanaklarına ulaşmak tabii ki çok çekici. Kuantum fizikçileri, yer çekimi, kitle ve atalet kanunlarının bu alanın enerjileri ile bağlantılı olduğunu ve örneğin uzay gemilerini yerçekiminin kuvvetinden kurtararak harekete geçirmenin mümkün olabileceğini düşünüyorlar.

Yeni bir teoriye göre de, biz dünyayı şimdi gördüğümüz gibi değil, aslında "sıfır noktası alanı" foton bilgileri olarak algılıyoruz. Bu bilgiler ancak beynimiz tarafından bizim bildiğimiz ve tanıdığımız dünya görüntülerine dönüştürülüyor. Macar teorisyeni Erwin Laszlo'ya göre ise, belleğimiz beynimizde değil, "sıfır noktası alanı"nda depo ediliyor. Ve bu alanda zaman dediğimiz şey mevcut değil, geçmiş ve gelecek de yok.

Amerikalı fizikçi Harold Puthoff buna şunları da ekliyor: "Olacak olan her şeyin, zaten gerçekleşmiş olduğu bir evrende yaşıyor olmamız çok mümkün. Gelecek yalnızca bir ihtimal olarak zaten varolmuş durumda. Önsezileri olan insanlar, zaten var olan bu bilgilere ulaşıyorlar." Fizikçiye göre, bu şekilde yalnız

geleceğe değil, geçmişe de ulaşmak, hattâ onu değiştirebilmek bile mümkün. Can alıcı sözü ise, Princeton Üniversitesi fizikçisi Robert G. Jahn ortaya atıyor: "Kuantum dünyasında derinleşilirse, belki de ruh ve madde arasında hiçbir fark olmadığı görülecektir." Bu şekilde, Hintli Filozof Jiddu Krishnamurti' nin sözü bilimce de değer kazanıyor.: "Dünya sensin."

Görüldüğü gibi, fiziğin ve bilimin bugün geldiği nokta, bundan yüz hattâ elli yıl önce bile hayâl edilemeyecek biçimde, asırlardır başka başka yerlerde söylenegelmiş gerçeklerle örtüşmekte. Kuantum Fiziği ve ona bağlı olarak açılan yeni kapılar, dünyanın maddeden ibaret olmadığını gözler önüne sermekle kalmayacak, madde ötesini keşfetmeye başlayacak ve belki de yakın bir gelecekte, insanın ve dünya yüzündeki diğer tüm varlıkların yapısını çözecekler. Madde ötesinin keşfiyle de, dünyanın bugünkü yaşam felsefesi ve değerleri tümten değişecek. Dünya üzerindeki ve tüm Evrenin birbiriyle bağlantılı olduğunun anlaşılması da, bugünün geçerli prensiplerini yerinden oynatacak şüphesiz.

Dünyamızın siyasi, ekonomik ve insani yönden karamsar bir görünüş sergileyen bugünkü panoramasına, bu bilgilerin ışığında biraz daha umutla bakabiliriz ve yakın bir geleceğin insanlık açısından birçok değişiklikler getireceğini düşünerek, gelecek günleri heyecanla bekleyebiliriz.

Alıntılar: PM Bilim Dergisi

Ahlâk - VII

Ahlâk ve Özgürlük İlişkisi

Yalçın Kaya

Çoğu düşünür, çağdaş ahlâk kuramlarının özgürlük-ahlâk ilişkisini yeterince incelememiş olduğu konusunda düşünce birliği içindedirler. Gerçekten de özgürlük-ahlâk ilişkisi o denli hassas bir konudur ki ahlâk kuramlarına dayandığını söyleyen bir zorbanın bu dayanaktan güç alarak toplumdaki özgürlükleri alabildiğince kısıması bile söz konusu olabilir. Özgürlük-ahlâk konusunda bazı sonuçlara varabilmek için öncelikle özgürlük kavramının ne olduğunu iyi saptamamız gerekiyor. Varoluşun cansız nes-

neler için, doğa karşısında gösterilen bir direnme anlamına geldiği çoğu doğabilimci tarafından kabul edilmektedir. Canlıların varoluşlarını canlı olarak sürdürmelerinin iki katlı bir direnme olduğu da öne sürülüyor. Gerçekten, cansız nesnelere yalnızca molekülleri arasındaki sıkı bağlılığın sağladığı edilgen bir dirençle varlıklarını sürdürürken, canlı varlıklar bu edilgen direnç yanında canlılıklarını korumaya yönelik etkin bir direnç de göstermek zorundadırlar. Beslenmek, korunmak gibi etkin dirençleri

gösteremeyen canlı varlıklar yok olmaya mahkûmdurlar. Üstelik, canlı varlıklar bu iki katlı direncin yanında bir de nesillerini korumak için üçüncü tür bir direnç göstermek zorundadırlar. Ne var ki insan olsun hayvan olsun canlı varlıklardaki doğaya karşı olan direnmenin, gene doğa karşısında, değişik türden baş eğmelerle birlikte gitmek zorunda olduğunu gözardı etmek yanlışına düşmemeliyiz. Yaşamak için direnen canlı bunu doğa yasalarına boyun eğerek yapmak zorunda kalmaktadır. Her canlı, doğa yasaları gereği olarak yiyecek, içecek, düşmanından kaçacak vb. üstelik bu eylemlerini gene doğa yasalarına uygun davranma yoluyla başaracaktır.

İşte, insanla hayvan arasındaki en önemli ayırım da burada ortaya çıkmaktadır. Hayvan, yaşamını sürdürmek için doğaya karşı direnişini yine doğanın kendisine gösterdiği yollardan gerçekleştirirken, insan bu direnişini kendi uygun gördüğü yollardan gerçekleştirme yolunu tutmaktadır. Özetle doğaya karşı direnmenin yollarını kendisi seçmekte direnen insanın bu eylemi artık yalnızca bir direnme değil özgürlük eylemi olarak görülme yoluna girmiştir. Bir başka deyişle insan, doğa karşısındaki özgürlüğünü korumak için katlanmak zorunda olduğu tutsaklıkların seçiminde de özgürlük arayan hayvandır.

Bu noktada özgürlük kavramını biraz daha açmak gerekiyor. Canlı olarak yakalanmış ve bir kafese konulmuş kuşun ilk fırsatta uçup gitmesi onun özgürlük anlamına gelebilir. Ne var ki bu özgürlük aramanın, onun yeniden yaşamını sürdürdüğü doğal koşullara kavuşmak anlamına geldiği, yaşamını değiştirmek üzere yeni koşullar aradığı anlamına gelmediği de

açıktır. Oysa kanat takarak uçmaya yeltenen bir insanın bu eylemi, kendisine uçuş yeteneği vermeyen doğanın belirlediği bir tür tutsaklıktan kurtulma yolu olarak tanımlanabilir. İnsanla hayvan arasındaki bu özgürlük ayırımını insan için tanınmış olan çeşitli özgürlük alanlarına da uygulayabiliriz. Örneğin düşünce özgürlüğünün, insanın düşündüğünü söyleyebilme eylemiyle ortaya çıktığını söylüyoruz.

Bir bakıma düşündüğünü söyleyemeyen insanla, eli kolu bağlanarak dilediği şeyi dilediği zaman alması engellenen bir insan arasında hiçbir fark yoktur. Özetle insanın varoluşunu sürdürme çabasıyla eşanlı olan özgürlük arayışı, insanla ilgili bütün eylem türleri için geçerlidir.

Öte yandan, özgürlüğün, değişik türden tutsaklıklar arasında bir seçim yapma anlamına geldiği göz önüne alınırsa, insanı özgür olarak değil ancak "özgürlük arayan varlık" olarak tanımlamamız daha doğru olur. Aslında tek başına özgürlük kavramı insanın belli bir amaca ulaşmak için hiçbir tutsaklığa katlanmak zorunda olmadığı türünden bir mutlak özgürlük kavramıyla karıştırılabilir. Oysa böyle bir mutlak özgürlüğün olmadığını da biliriz.

Özgürlük, belli tutsaklıklar arasından en uygun görüleni seçmek anlamına geldiğine göre, az ya da çok özgür olmanın az ya da çok bilgili olmayı gerektirdiği söylenebilir. Belli bir amaca ulaşmak için doğanın gösterdiği yoldan gitmeyip daha uygun bir yol seçmek isteyen insan, aynı amaca götüren birçok yol bulunduğunu bilmek, içinde bulunduğu durumda bu yollardan kendisi için en uygun olanını seçmek zorundadır. Bu, bilgi olmadıkça özgürlüğün olanaksız

olduğu anlamına gelir. Bilgi ve özgürlük birbirine öylesine sıkı bağlıdır ki, bu durumda, insan için bilgi ve özgürlükten hangisinin önde geldiği bile bir sorun olur. Yani "insan özgürlüğü aradığı için mi bilgi kazanır, yoksa bilme yetisi taşıdığı için mi özgür olma olanağı bulur?" sorusuna hemen yanıt verilemez. Kimi düşünür bir başına yaşayan insanın nesnel bilgiye ulaşamaya-çağı görüşünü öne sürer. Kuşkusuz tartışma götürür bir savdır bu. Belki de daha doğru olan sav, insanın birey olarak bilgi edinmedeki yetisinin toplumsallaşması sonucunda büyük bir ivme kazanmış olmasıdır.

Sürekli bir özgürlük arayışı içinde bulunan ve hiçbir eylemini az çok tutsaklığa katlanmadan gerçekleştiremeyen insanın bütün amacı, yaşamını sürdürmek için katlanmak zorunda olduğu tutsaklıklarını en düşük düzeye indirmenin yollarını aramak olacaktır. Tutsaklığın azalması özgürlüğün artması anlamına geleceğine göre birden çok insanın çabasıyla elde edilen özgürlüklerin, tek kişinin hiçbir yoldan elde edemeyeceği türden özgürlükler olacağı da kesindir. Böylece insanı insan yapan şeyin "özgürlük arayışı" olduğunu, daha çok özgürlüğün de ancak toplumsal yaşamla elde edilebileceğini söyleyebiliriz.

İster toplumsal belirlemelerle, ister dinsel nedenlerle ortaya çıksın tüm ahlâksal öğretilerde bir tür buyruk karakteri olduğunu, her ahlâk dizgesinin bu buyruklara uyulmasını eş deyişle "itaat" edilmesini emrettiğini söylemiştik. İtaat denilen şey ise özgürlüğü ortadan kaldırmaktadır. Bu durumda bir çelişki ortaya çıkıyor. Özgürlük ortadan kalkınca ahlâkın kendisi de ortadan kalkıyor.

Bu bağlamda "Özgürlük içinde yapılmayan bir eylemin ahlâksal hesabı verilemez" diyen düşünürlere hak vermek gerekiyor. İnsanın yapıp ettiklerinden, eylemlerinden sorumlu tutulması için onun özgür olması gerekiyor. Çelişik durum var ortada: Ahlâklı olmamız için özgür olmamız gerek, ama öte yandan da ahlâk itaat etmeyi, boyun eğmeyi emrediyor.

Demek ki bu itaat denilen boyun eğmenin ahlâksal açıdan değerlendirilmesi gerek-mekte. Hangi tür itaat ahlâksal, hangi tür itaat ahlâk dışıdır? Bu sorunun yanıtını ararken itaat edilecek buyrukları kimin koyduğunu da bilmem gerekiyor. Buyrukları Tanrı, toplum, devlet ya da bizzat ben mi koyuyorum? Bunun yanında ahlâksal itaatin gerekçesi nedir? Yalnızca buyruk olduğu için körü körüne, hiçbir eleştiri getirmeden ya da kuşku duymadan mı itaat etmeliyim? Bir ahlâksal davranışı bana kabul ettirmeye kalkışan kişi ya da kurumlar bana bu itaatin sonucunda ceza ya da ödül sözü veriyorlar mı? O zaman bu tür bir itaat da körü körüne itaat değil midir? Bu tür bir ödül karşılığı gösterilen ahlâksal eylemler için değer ölçüsü nasıl verilebilir? Kişinin ahlâksal açıdan yetkinleşmiş olmamasından dolayı kendisini sorumlu tutmak ne denli doğrudur? Yetişkin bir insanın ahlâksal açıdan olduğu kadar bilgi açısından da yetersiz oluşundan çevresini ne denli sorumlu tutabiliriz?

Bu sorulara yanıt arayan düşünürlerden Theodor Lipps (1851-1914) "Ahlâksal sorumluluk bir başkasının omzundan alınarak bir diğerrinin omzuna konulacak yük değildir" der. Bir insanın yaptıklarından sorumlu olabilmesi için onun bilinçlenmiş ve özgürlüğünü kazanmış bir insan olmasını bekleriz. Ahlâksal bakımdan sorumluluğu olmayan insanın nasıl ahlâkın-

dan söz edemiyorsak özgürlüğü olmayan kimsenin sorumluluğundan da ahlâksal yükümlülüğünden de söz edemeyiz.

İtaat dediğimiz davranışı da "başkalarının istemleriyle belirlenmiş olan itaat" gibi dar anlamıyla ele alırsak hiçbir itaat ahlâka uygun olmaz. Düşünce özgürlüğünün ortadan kaldırıldığı yerde, kör bir inanma ve itaat söz konusu olacağından bir başkasının istemlerini yerine getirme anlamına gelen bu tür bir itaat da her zaman ahlâka aykırıdır diyebiliriz.

Bazı insanlar özgür olduklarını sanırlarsa da, gerçekte hiç de öyle değildirler. Başkalarının istemlerine bağlı olarak ahlâkça bir yokluk ya da darlık içinde bırakılmışlardır. Bu kişiler ödül ve ceza düşüncesine, alinyazısına, alışkanlıklara, geleneklere, toplumsal çevrenin ön yargılarına bağlıdır.

Ahlâk bizden buyruklarına boyun eğmemizi bekliyor. Her insan içinde yaşadığı toplumun bir parçası olduğuna göre ahlâk dışı yaşaması söz konusu olamaz. Demek ki ahlâkın içinde salt bir özgürlük söz konusu olamaz. Bununla birlikte her ahlâk felsefesi, ahlâksal bir özgürlüğü de insanlardan bekler. Bu nedenledir ki özgür bir ahlâk anlayışı yaratmak isteyen ya da düşleyen filozoflar, çağlar boyu toplumları, onların yapılanması olan devletleri yöneten egemenleri bu konuda sık sık uyarılmışlardır. Bu konuda gerçek ödev devlete, devletin yönettiği eğitime düşmektedir. İnsanların uyuşuk kalmasını kendi çıkarına gören devlet anlayışları da vardır kuşkusuz. Çünkü bu tür uyuşuk insanlar daha kolay yönetilebilir. Böyle bir yönlendirme çocuğun soru sormaya başladığı ilk yaşlardan başlayarak sis-

temli bir biçimde yapılarak, kuşku duyulan şeyler üzerinde düşünülmesi engellenerek yapılır. İlerdeki yaşlarda gençlere verilecek eğitimin yöntemi olarak da bu sistem kullanılır. Eğitimdeki bu yanlış ve taraflı yönetim sonucunda kişi kör bir inanca bağlı olan giderek fanatik (bağnaz) davranışlar sergiler duruma getirilir.

Eğitimin, özellikle ahlâk eğitiminin ana amacı, insanları ahlâk üzerinde kendi kendilerine yargılama yapabilecek duruma getirmek olmalıdır. Eğitimin görevi, insanları kör bir baş eğmeye götürmeden, kendi kararını kendi özgür düşüncesi ile verebilen bir duruma getirmeye çalışmaktır. İçinde bulunduğu durumları olduğu gibi kabul eden, verilen olduğu gibi alan insanlar değil, gerektiğinde verilene karşı tavır da alabilen özgür düşünceli kimseler yetiştirmektir. Bu tür bir eğitimden geçen insandan beklenen, gerekli olduğu ve gerekli bulunduğu yerde kendi isteği ile baş eğen bir özgür birey olabilmektir. "Gözlerimi kaparım ödevimi yaparım" düşüncesi bu bağlamda ahlâksal değil ahlâka aykırı bir tutumdur. Ödev bilinci toplum için gerekli, yerinde bir şey ama bu ödevi kör bir baş eğmeyle yerine getirmek yerine; "Gözlerimi açar ödevimi öyle yaparım" demek ahlâksal bir tutumdur. Her ahlâk sisteminin bir parça da olsa buyurgan olduğunu söylemiştik. Ahlâk felsefesinde bu buyruk ve gereklilik karakterini, bu buyruklara itaatin ödev olduğunu en iyi biçimde dile getiren Immanuel Kant olmuştur. "Ne yapmalıyız?" sorusu ile yola çıkan Kant'ın ahlâk felsefesinde bu "gereklilik karakteri" ahlâkın özü olarak ortaya konulur. Antik Çağ felsefelerinin ahlâk anlayışları gerek Sokratesçi okullar, gerek Epikuros, gerekse Stoa okulları bu soruna başka türlü yaklaşırlar, "benden beklenen, isteni-

len nedir?" değil "mutlu olmak için nasıl yaşamalıyım?" sorununu aşmaya çalışırlardı. Bu ahlâk anlayışlarında bir buyruk niteliği değil, birey kaynaklı isteme niteliği olduğu görülüyor. Bu tür ahlâk anlayışına otonom (özerk) ahlâk anlayışı, denildiğini daha önceki bölümlerde söylemiştik.

I. Kant, ortaya koyduğu ahlâk anlayışındaki heteronomiyi ortadan kaldırmaya böylece daha az buyurgan, özerk, daha özgürlükçü bir ahlâk anlayışına gitmeye de çalışmıştır. Bunun için de J. J. Rousseau'dan aldığı otonomi (özerklik) kavramı ile özgürlüğü kurtarmaya çalışmıştır: "İnsan ancak kendi yasalarını kendisi koyabilirse özgür, dolayısıyla ahlâklı kişi olur" der. Kant bu tanımındaki insanın, akla dayanan eylemlerde bulunan kişi olduğunun üzerinde durur. Özerklik, akla dayanan eylemlerde bulunan kişinin, bir anlamda aklının bir özelliği olmaktadır. Buradan yola çıkan Kant bir tür "sınırlama ahlâk" anlayışı ortaya koyar. Antikçağ ahlâk anlayışı ise sınırlama ahlâkı olmaktan çok "kendini gerçekleştirme" ahlâk anlayışıdır. Her iki ahlâk anlayışının uzlaşmasının olanaklı olduğu da öne sürülür. Şöyle ki: Bir toplum içinde yaşayan insanın o toplumun kurallarına, ahlâk yasalarına uymasının bir ödev olduğunun bilincinde olması yanında, bu yasaların toplumdaki tüm insanların ortalama istekleri olduğunu bilerek bu ilkelere gerektiğinde tavır alabileceğini bilmesi de onun özgür bir insan olduğu konusunda doyuma ulaştırabilir. Gelişmiş, kişiliğini kazanmış insan o buyrukları, ilkeleri tartıp biçecek, çağına, toplumuna göre değerlendirecek, gerektiğinde onlarla savaşacaktır. Hattâ onlara uy-mak kadar onları eleştirip gerektiğinde savaşmayı da ödev bilecektir. Buyurganlık bir ahlâk sisteminin yerleşme-

sini sağlamak yanında yıkılmasının da nedeni olabilir. Kişinin özgür yetişmesini istemeyen toplum istediği kadar buyurgan olsun "ödev bilincini" uyandıramaz, olsa olsa üyelerinden yalnızca kör itaat istemekle yetinir. İşte bu tür bir anlayış bireyi, kültürü ve sonunda da tüm toplumu yıkıma götürür.

Ahlâk-Bilgi İlişkisi

Düşünce tarihi boyunca, idealist olsun, materyalist olsun klasik ya da çağdaş sayılabilecek tüm ahlâk felsefeleri, eski Helen dünyasında üzerinde durulan ahlâk - bilgi ilişkisi üzerinde fazlaca durmamışlardır. Ahlâk ve bilgi ilişkisi şu bakımdan önemlidir ki ahlâkın bilgilenme ile sıkı ilişkisi olduğu bir kez kabul edilince, insanlığın bilgi düzeyinin giderek yükselmesine koşut olarak, uygarlıkla birlikte insanlığın ahlâksal düzeyinin de sürekli olarak yükseleceği sonucuna varılacaktır.

Ahlâkın bilimsel bir kavram olmadığını bu nedenle onun doğrudan bir öğretim biçiminin olmayacağını öne süren düşünürler gene de yeterince gelişen bilimsel bilginin, yeterince gelişmiş bir ahlâksal bilgiyi de birlikte getireceğini düşünmektedirler. Ahlâksal bilgi varlığını, çevresini aydınlatarak başka bir deyişle yaygınlaşarak ortaya koyacağından, bilimsel bilginin gelişmesinin insanlığı ahlâksal bilgi yönünden de tam olarak aydınlanmış bir dünyaya ulaştırması kaçınılmaz olacaktır. Bu da, bütün insanların birbiriyle koşulsuz bir birlik ve uyum içinde yaşadığı, ahlâk eylemlerinin sağlıklı insanların olağan eylemlerinden başka bir şey olmadığı bir dünya demektir.

Önümüzdeki sayıda Ahlâk ve din ilişkisi konusuna değineceğiz.

İ b r a h i m

*O tek ALLAH, ki hem kerimdir hem de rahim
Al eline baltayı, kır putları İbrahim.*

*İnsanların yüzünü somuttan soyuta çevir
Sade dışımızdakileri değil, içimizdeki putları da devir.*

*İnsanlara Tanrı'dan bir rahmet, halim ve selim
Tek başına ümmet gibidir İbrahim.*

*Ayı da güneşi de dikkatle izleyip gözledin
Ve sonra " Ben batanlara tapmam" dedin.*

*Hiç batmayan ve yok olmayan nura
Tek Tanrı"ya kul olmaktı senin dinin.*

*Dosdođru, mert, cömert ve merhametli idin
Bir halkın babası, atası olarak bellendin.*

*Allah'ı birlemede örnek bir önderdin
Saf inancınla ete kemiđe büründü sende din.*

*Samimi inancın, ahde sadakatin ve teslimiyetinle ünlendin
"İbrahim'in dinine uyun" diye Kur'anda dile geldin.*

*Halilullah, yani Allah'ın dostu olarak nitelendin
Her varlığı da Yaratan'dan ötürü dost bildin.*

*Cömertçe paylaştırdın hep, her türlü nimeti
Açık sofralara ad oldu, Halil İbrahim bereketi.*

*Nemrud'un ateşi seni yakıp kül etmeye yetmedi
Allah ateşi, dostuna serin yer eyledi.*

*Teslimiyetinle, ođlunu feda ederek nefis putunu devirdin
İçsel bir dönüşümle kurban sınavını bayrama çevirdin.*

*Allah'tan sana hediye, en müjdeli haber
İki oğul, İsmail ve İshak, ikisi de peygamber.*

*Halkına öncelikle şunu sor İbrahim
İnsanı ve her şeyi sevgisinden vareden kim?*

*Soyundan insanlara doğruları öğretecek bir elçi diledin
Ve kanından gelen Muhammed'le ödüllendirildin.*

*Sana bildirileni görev bilinciyle halkına bildirdin
Ve karşılığında onlardan bir ücret de istemedin*

*Senin için O'nun işi, Âlemlerin Rabbi Allah kerim ve rahim
Sen O'nun put kıran eli, gerçeği söyleyen dilisin İbrahim.*

Güngör Özyiğit

MİHALY CSIKSZENTMİHALYİ ve

Akış Teorisi

Derleyen: Nelda Bayraktar

Mihaly Csikszentmihalyi

Mihaly Csikszentmihalyi mutluluk konusundaki bilimsel çalışmaların öncülerinden birisidir. 1934 yılında Macaristan'da doğmuş ve çağdaşlarının çoğu gibi hem yaşamını hem de daha sonraki çalışmalarını derinden etkileyen İkinci Dünya Savaşını yaşamıştır. Savaş sırasında kaybedilen aileler ve arkadaşlarla ilgili gözlemleri onun akış teorisi ve zirve deneyim konularında ustalaşmasını sağlamıştır.

Csikszentmihalyi henüz 7 ilâ 10 yaşlarında İkinci Dünya Savaşı patlamıştı. Tanıdığı çok az insanın savaşın kendilerinde yarattığı trajedilere nasıl dayanabildiklerini, savaş güvenliklerini, evlerini, ve hattâ işleri ellerinden almış olsa bile yine de normal, mutlu, şükür ve doyunlukla dolu bir yaşamı nasıl devam ettirebildiklerini gözlemlemiş böylece, yaşamaya değer bir hayata neyin katkıda bulunduğunu anlamaya çalışmıştı. Salt bu sorunun doğru cevabını bulmak amacıyla da felsefeyle ilgili kitaplar okumaya ve sanat, din ve diğer pek çok alanla da ilgilenmeye başlamıştı. Psikolojiyle tanışması ise bir tesadüf neticesinde gerçekleşmişti. İsviçre'ye yaptığı bir seyahatte Carl Jung'un, savaşın insan psikoloji üzerindeki etkileriyle ilgili bir konferansına katıldıktan sonra psikoloji okumak için Amerika'ya gitmişti. Buradaki ilk gözlemleri sanatçılar ve yaratıcı insanlarla ilgili olmuştu. Bu kişilerin yaratma eylemlerinin tamamladıkları eserlerden daha da önemli olduğunu not etmiş ve adına "Akış" dediği bir hal içindeyken insanların daha büyük bir konsantrasyon ve daha büyük bir yaratıcılık içine girdiğini gözlemlemişti. Böylece hayatını, bu hali yaşamak için gerekli olan farklı öğeleri bilimsel yolla incelemeye adanmıştı.

Csikszentmihalyi'nin en yeni ve en ünlü çalışması Bip Çalışması adını verdiği bir deney numuneleme çalışmasıdır. Mutluluğu ölçülebilir bir fenomen kılan bu yaratıcı çalışmasında bir grup genç yetişkine günün tesadüfi anlarında bip sesi çıkaran cihazlar verilmiş ve onlardan bu sesi duydukları andaki duygu ve düşüncelerini kayıt etmeleri istenmişti. Alınan veriler bu çocuk-

ların mutsuz olduklarını ancak enerjilerini mücadele verdikleri bir göreve odaklandıklarında daha neşeli ve canlı olduklarını tespit etmişti. Bu ve buna benzer çalışmaları Csikszentmihalyi'nin Akış Teorisi ile ilgili yeni ufuklar açan çalışmasını şekillendirmiştir. Csikszentmihalyi, pozitif psikolojinin önemli isimlerinden birisidir.

Csikszentmihalyi halihazırda Claremont Üniversitesi'nde psikoloji ve idari bilimler dersleri vermekte, ayrıca, bu üniversitede bulunan Yaşam Kalitesini Araştırma Merkezinin de yöneticiliğini yapmaktadır. Neşe, mutluluk ve ruhsal doyum halleriyle alâkalı sayısız kitapları ve makaleleri mevcuttur.

Mutluluğun Tarihiçesi

"Yaşamımızın en mükemmel anları pasif, alıcı ve dinlenme halinde olduğumuz anlar değildir. En mükemmel anlar genellikle, kişinin beden ve zihnini gönüllüce bir çaba harcayarak, zor ve denemeye değer bir şeyi başarmak amacıyla en uzak sınırlarına kadar esnettiği anlarda yaşanır."

Mihaly Csikszentmihalyi insanların "Akış" denilen bir bilinç hali içindeyken gerçek tatmin ve mutluluk duygusunu yaşadıklarını keşfetmiştir. Kişiler akış halindeyken, yaratıcı yeteneklerini içeren bir aktiviteye kendilerini tümüyle vermiş olurlar. Bu optimal tecrübe sırasında kendilerini güçlü, uyanık, rahat ve çaba göstermedikleri bir kontrol hali içinde bulurlar. Akış hali kişilere yeteneklerinin zirvesinde olduklarını hissettirir. Maslow'un ayak izlerini takip eden Csikszentmihalyi ısrarla mutluluğun kendiliğinden ortaya çıkmadığını söylemek-

tedir. Bu nedenle mutluluğun kişinin kendisi tarafından hazırlanması ve işlenmesi, kişinin de bu bağlamda yeteneklerine uygun (ne zorlayıcı ne de hafif) mücadelelerin içine girmesi gerekir.

Diyelim ki üzeri karlarla kaplı, kaymaya elverişli olan bir dağın tepesindeyiz. Buraya defalarca gelmiş ve sayısız kayak dersleri almış, sırasında beceremeyip yuvarlanmışsınız. Kısacası üzerinde kaydığımız piste bir türlü hükmedememişsinizdir. Ama şu içinde yaşadığımız an diğerlerine hiç benzememektedir. Çünkü kayıklarınızın karla buluştuğu anı ve ritmik biçimde nefes alıp verişinizi öylesine yoğun yaşıyorsunuz ki, kendinizi adeta dağla bir olmuş gibi hissediyorsunuz. Bu yaşadığınız aslında bir zirve deneyimdir çünkü emeğiniz artık meyve vermiştir.

Elbet ki kayak kaymanın dışında da bir çok benzer tecrübeler yaşamışsınız. Örneğin zor bir proje üzerinde çalışmış veya daha basit anlamda bir arkadaşınızla okuma ve konuşma egzersizleri yapmışsınız. Bu anlarda zihniniz yaptığınız aktiviteye öylesine tümüyle konsantre olmuştur ki, kendinizi adeta unutmuş ve artık hiç çaba göstermemeye başlamışsınız. O ana kadar hiç hissetmediğiniz bir farkındalık haline girmişsinizdir ki sporcular bu duyguya "mıntıkada olma" adını verirler. İşte bu deneyiminiz pozitif psikologların son yıllardaki araştırmalarının odağı haline gelmiştir. Mihalyi Csikszentmihalyi ise bu hale "Akış" adını vermiştir.

Bir Akış Hali Olan Mutluluk

Csikszentmihalyi'nin en popüler kitabının (Akış: Zirve Deneyimin Psikolojisi, 1990) savunduğu esas tez, mutluluğun önceden belirlenmiş bir hal değil, yaşamımızdaki akışı sağlamayı öğrendikçe geliştirilebilen bir hal olduğudur. "Akış"ın ana bakış açısı kontrol'dür: Böyle bir haldeyken, kendimizi dışsal kuvvetler tarafından belirlenen içeriğe pasif biçimde teslim etmek yerine, bilincimizin içeriği üzerinde bir kontrol kurarız.

Halbuki insanın en mükemmel anları pasif, alıcı ve dinlenme halinde olduğu anlar değildir. En mükemmel anlar genellikle, kişinin beden ve zihnini gönüllüce bir çaba harcayarak, zor ve denemeye değer bir şeyi başarmak amacıyla en uzak sınırlarına

kadar esnettiği anlarda yaşanır. Böylece zirve deneyimi insanın bizzat kendisi inşa eder. Csikszentmihalyi de mutluluğun insanın içinden geldiğini söylemektedir. Mutluluğun sırrı psişik enerjimizle ilgili nasıl bir yatırım yaptığımıza bağlıdır. Dikkatimizi bilinçlice seçtiğimiz bir hedefe odaklarsak, psişik enerjimiz o hedef doğrultusunda "akar". Bu da bilincimizi yeniden düzenler ve uyum sağlar.

Csikszentmihalyi'nin akış teorisinde kişiler bir eyleme öylesine odaklanmışlardır ki, başka hiç bir şey umurlarında bile değildir. Bu akışı sağlayan farklı öğeler vardır:

- * Önceden belirlenmiş net hedefler ve amaçlar vardır
- * Yaptığı eylemden anında geri bildirimler almaktadır
- * Mücadele ettiği şeylerle becerileri arasında bir denge mevcuttur
- * Eylem ve farkındalık birbirleriyle kaynaşmış ve bir olmuştur
- * Kişinin dikkatini dağıtacak unsurlar bilincin dışına çıkmıştır.
- * Başarısızlık korkusu yoktur
- * Zaman algısı şeklini yitirmiştir
- * Kişinin içe dönüklüğü yok olmuştur

Yukarıdaki öğelerin işaret ettiği üzere akış hali yalnızca subjektif duygularla ve hattâ olumlu olanlarıyla bile karakterize edilmemektedir. Akış'ın özü esasen, düşünen zihne dışarıdan gelen müdahalelerin kaldırılmasıyla ilgilidir. Ünlü basketbolcu Michael Jordan topu tam muntıkadayken arkasına pas verdiğinde "Bu topu nasıl pas edeceğim" diye düşünmez. Eğer düşünürse bu onun akış halini keser ve muhtemelen de

topu alâkasız bir yere atar. Bir eyleme tam anlamıyla kendinizi verdiğinizde siz artık orada yok olursunuz ve farkındalığınız eyleminizle birleşir. Bir diğer pozitif psikolog olan Martin Seligman bu durumu şöyle açıklamaktadır: "Öz bilinciniz ve duygularınız yörungenizi doğrultmak için vardılar. Ama yaptığınız iş tam anlamıyla kusursuz ise, artık onlara ihtiyacınız kalmaz."

Csikszentmihalyi, iş ve yaratıcı çalışmalar alanında araştırmalar yaparken akış halinin ilişkilere ve durumlara da uyarlanabileceğini gördü. İnsanın yaşadığı bir terslik veya zor bir olay bile sırasında engel yerine fırsata dönüşebilir. Bazı kişiler öylesine bir akış hali içine girmektedirler ki, potansiyel her tehdidi veya zorluğu zevk alabilecekleri bir mücadeleye, içsel huzurlarını da sürekli bir zihin haline dönüştürebilmektedirler. Bunlar, asla sıkılmayan, nadiren kaygılanan ve tümüyle akış içinde olan kişilerdir. Bu tanımlamayı okuyunca elbet ki çoğu kişi böyle bir halin yalnızca Sokrat, Gandi veya Dalai Lama'ya bahşedilmiş olduğunu düşünebilir ama Csikszentmihalyi'nin verdiği örnekler sıradan insanlar ve sıradan günlük işlerle ilgilidir.

Akış, statik değil, dinamik bir haldir. Düzgün biçimde inşa edilmiş bir akış eylemi becerilerinizin zaman içinde artmasına ve daha da gelişmesine neden olur. İnsanın becerileri statik olmadığı için, aynı eylemi tekrarlamak insanı sıkır. Akış halini yaşamak ise insanı daha zor mücadelelere ve eylemlere hazırlar. Spor, işte bundan dolayı bu hali yaratmak için tasarlanmış mükemmel bir alandır. Bir diğer aktivite ise video oyunları oynamaktır. Bu tarz eylemlerle

kişiler kolaylıkla akış hali içine girerler ve sonunda bilinçlerini kontrol etmeye çalışma halinden uzaklaşırlar ve ileri bir mutluluk yaşarlar.

Bilincin Kontrol Edilmesi Ve Akış

Csikszentmihalyi, Akış hali sırasında beynimizin mümkün olabilen tüm girdilerinin neredeyse tek bir aktiviteye adandığını söylemektedir. Zaman algısının değişikliğe uğraması, rahatsızlık duygusunun fark edilmemesi ve olumsuz düşüncelerin zihne girmemesi işte bundan dolayıdır. Beyin tek şeye öylesine odaklanmıştır ki, diğer şeylerin kaydını tutmaz. İşte burada akış ile Budist rahiplerin dikkatlik ve farkındalık halleri arasında kesin bir bağlantı vardır. Bu bağlamda, Hatha Yoga psişik enerjinin bilincin tek bir kanalı boyunca nasıl aktığını en iyi açıklayan uygulamadır.

Yoga ile Akış arasında oldukça güçlü benzerlikler vardır. Aslında Yoga çok iyi planlanmış bir akış eylemidir. Her ikisi de konsantrasyon yoluyla kişiyi daha mutlu ve kendini unutturan bir hale getirmektedir. Şimdi bazı kişilerin bedenlerini saatler boyunca garip şekiller içinde tuttuklarını daha iyi anlayabilirsiniz: Bunlar derin bir akış hali içinde olduklarından dolayı mükemmel bir içsel huzur ve uyum yaşamaktadırlar. Yoga'nın amacı zaten insanın kendinden özgürleşmesidir. Csikszentmihalyi insanların yemek yaparken, kitap okurken, balık tutarken, gitar çalarken, konuşurken ve hattâ yemek yerken bile bu hali yaşayabileceklerini söylüyor. Yoga insanın kendinden özgürleşmesini sağlarken, Akış eylemi kendiyile ilgili duygularını güçlendirmektedir.

Akış ve Haz

Akış kavramının bir diğer sonucu Yunan filozofu Aristonun "mutluluk hazla tanımlanamaz" görüşünü onaylamaktadır. Haz alınan bir deneyim (televizyon seyretmek, masaj yaptırmak gibi) tipik bir pasif hal iken, akış deneyime kişinin tümüyle kontrolünde olan aktif bir durumdur. Tecrübe sırasında ortaya çıkan çaba göstermeme hali sadece odaklanılan ve hedef yönelimli davranışlar içindir. Yazımızın başında sözünü ettiğimiz kayak pistinden başarıyla ve akış halinde kayma eylemi ve ardından duyulan haz da yıllarca süren çalışmanın ve o beceriyi geliştirmiş olmanın sonucudur. Mutluluğa giden yol farkına varılmadan alınan hazla değil dikkatli bir mücadeleyle kat edilir. Bazen akış hali ağırlı bedensel deneyimler yaşandığında ortaya çıkar. Bir yarış kazanmak için kendisini limitlerin ötesine doğru iten bir sporcu çektiği ağrıya rağmen hayatının en mutlu olduğu anını yani zirve deneyimini yaşar.

Bizim için en uygun olan şey haz ile akış arasında uygun bir denge kurabilmektir. Örneğin bir parça biftek yemek size büyük bir haz verebilir ama bu geçicidir. Bunun yerine pek çok parça biftek yemek midenize ağır gelebilir. Haz çok hızlı bir şekilde sınıra gelir. Akış işte tam burada devreye girmelidir. Hem tatmin olmuşluk ve şükür duygusunu yaşamalısınız ki hem hazdan daha az uçucu hem de subjektif duygulardan daha uzun ömürlü olsunlar. Csikszentmihalyi' geliştirdiği akış modeli Kuzey Amerika'da Montessori yöntemiyle eğitim veren okullarda kullanılmaktadır.

Akaşık Daire

17 Temmuz, 2011

Canlı Kryon Celsesi, Totowa, New Jersey
Lee Carroll kanallığı ile verilmiştir

Çeviren: Necati Tarıman

Selamlar sevgili varlıklar, ben Manyetik Hizmet'ten Kryon'um. Benimle birlikte oturun ve hissettiğiniz bu enerjinin gerçekliğini duyumsayın. Burada o kadar çok şey var ki. Bu gece enkarnasyona katılan ve o sandalyelerde oturan insanlar etrafında gerçekleştirmekte olanların, kendi Akaşalarının sorumluluğunun ve gerçekten de onları çepeçevre sarıp sarmalamakta olan çok boyutlu enerjinin farkında değillerdir.

Buradakilerin her biri, aile hakkında daha fazla bilgi edinebilmesi için bu mekâna getirilmiştir. Benimle birlikte oturun ve bir an için huzur ve barışın saf aşkına engel olacak olan tüm dünyevi şeyleri askıya alın

(bir kenara koyun). Bir an için yaşamın bilmecelerini, zihninizi işgâl etmekte olan şeyleri ve vicdanın anlamı dediğiniz şeyleri askıya alın. Siz insanlar her zaman çalışıyorsunuz. Bu sizin yaşamı sürdürme faaliyetinizin bir parçasıdır. Bu sizin yaşam dediğiniz şey ile başa çıkma yolunuzdur. Ve şimdi ben sizden bunu askıya almanızı isteyeceğim. Size şimdi sunmak istediğim daha büyük bir resim, sadece sizin için olan bir fotoğraf var.

Bir kez daha, şimdiki anda size mecazi bir şeyi, bir benzetmeyi sunuyorum. Ama bu aynı zamanda bir gerçekliktir ve bu gerçeklik de aynı zamanda bir açıklamadır.

Kısa bir süre önce bir hapisane hücrelerinde bulunan bir adamı gözlerinizin önüne getirin. Bu kişi kendisini çok heyecanlandıran bir keşif ile ilgili olarak ve onları bilgilendirmek amacı ile dostlarına yazmaktadır. Bu kişi inancı nedeni ile hapidedir. Bulmuş olduğu sevgi hakkında biraz fazla gürültü çıkartmaktadır. Bu kişinin yaşadığı yerde ve zamanda belirlenen kural ve normlardan sapmaya izin verilmesi söz konusu değildir. Bu adam hapisten çıkıp çıkamaya çağını ve hattâ yaşamasına izin verilip verilmeyeceğini bilmemektedir.

Bu adam o anda bütün bu düşünceleri askıya almakta ve önünde bulunan parşömeni kullanarak dostlarına yazmaktadır. İfadesi ve kullandığı kelimeler çok güzeldir. Aslında kendisini hiçbir zaman bir yazar olarak düşünmemiştir ama o anda kalbinin sesi kelimeler halinde dışarı akmaktadır. Dostlarına şöyle yazmaktadır: "Huzuru buldum ve çok sevinçliyim. Tanrı'yı buldum. Gerçeği buldum." Bu kişi o sırada hapiste olmayanları bile içlerine bakmak ve Tanrı'nın sevgisini bulmak için teşvik etmektedir. Bu adam, Korint ve Efes'te bulunan kişisel dostlarına yazmaktadır ve adı da Paul'dur.

Bu tarihten 30 yıldan daha fazla bir süre önce hakkında yazmakta olduğu adam ölmüştü ve bu kişinin öğretileri onun için yol gösterici olmuştu, fakat kendisi bu kişi ile asla tanışmamış, biraraya gelmemişti. Bu adam bir tüccardı ve adı da Tarsuslu Saul idi (Tarsuslu Saul: Yahudi bir ailenin çocuğu olarak Tarsus'ta dünyaya geldi. Hıristiyanlığı seçtikten sonra adı Pavlus - Hz.İsa'nın on iki havarisinden biri- oldu) Bir gün Şam yolunda iken birden bir vizyon gördü ve melek şeklindeki bir adamın enerjisi ile hemhâl oldu. Bu o kadar kutsal bir enerji idi ki, ilk önce dizlerinin üstüne çöktü, sonra da yüzüstü düştü. İlahi olanı hissetti ve o anda bir vizyon görmekte olduğunu fark etti. Bu kişinin sözleri (o gün yazdıkları) sizin Kutsal Kitap dediğiniz metin veya bazılarının ifadesi ile Tanrı'nın Sözleri içinde (Yazılar) yer almaktadır. Ama size şunu söylemek isterim ki, sözkonusu olan durumda Tanrı'nın Sözleri Paul tarafından söylenen ve dostlarına yazdığı mektuplarda yer alan sözlerdi.

Bu dünyada yazılan ve söylenen her şey ama her şey coşku ve hikmetin etkisi altında bulunan ve ilâhi enerji tarafından desteklenen insanlar tarafından gerçekleştirilmiştir. Siz bu belgelere Tanrı'nın Sözleri dediniz.

Bu size ne anlatmaktadır? İnsanların kendi içlerindeki yaratıcı güçten kaynaklanan büyük ve özel bir şeyi, çok güzel ve kutsal olan bir şeyi barındırmakta oldukları gerçeğinin kabulüdür.

Çok mükemmel bir şekilde saklandıkları için, sizin için görünmez bilmece durumunda olan pek çok sistem, sistemler içinde sistemler vardır. Ama buna rağmen bunlar

hem güzeldir hem de sizinle ilgilidir. Bulduğunuz, takdir ediyor gibi görüldüğünüz, keşfetmekte olduğunuz görünüşteki bu hayırseverlik, bu iyilikseverlik tam anlamıyla ve kesin olarak gerçektir. Bir amaç ve bir plan vardır. Sizin Tanrı ve Ruh dediğiniz ailedir ve sizin keşfetmekte olduğunuz bu hayırseverlik ise Tanrı'nın sevgisidir; Evren'in Yaratıcısı'nın sizlere hediyeler ve sevgi ile ve amaca yönelik olarak gelme isteğidir.

Eğer sizler Yaratılış'ın bir parçası olmasaydınız, Yaratıcı bunu yapmazdı. Sizin içinizde, o çifte helezonun her bir tarafında ilâhi olan bir parça vardır.

Demek ki, Paul medyumik yolla ilham alıyordu ve onun o gün kağıt üzerine yazdıkları bugün saygı ile ve yetkili kabul edilerek okunmaktadır. Buna karşın, onun tek yaptığı sonradan Korint'liler ve Efes'liler olan dostlarına yazmaktı. Paul'un hayırseverlik sistemleri hakkında bilgisi yoktu. Onun tek bildiği çok derinden sevmekte olduğuydu ve bu da onun için yeterliydi.

Akaşık Daire

Size karmaşık ama iyiliksever amaç ve sevgi ile dopdolu olan bir sistemden söz etmek istiyorum. Ben buna Akaşık Daire diyeceğim, Akaş sistemi.

Akaş: Bazen bu kelime her şeyin kaydı olarak tanımlanır. Bu sadece sizin değil, aynı zamanda da Gaia'nın kayıtları anlamına gelmektedir. Akaş bu dünya üzerinde, gezegen de dahil olmak üzere, her şeyin kaydı demektir. Bu sistem içinde bir daire vardır ve biz buna Akaşık Daire adını vereceğiz.

Yaratılış Mağarası benim verdiğim bir isimdir ve bu daire için depolama özelliği ifade etmektedir. Bu pek çok şekilde bilinmektedir ve bunun hakkında, başka isimler kullanılmak sureti ile, bundan önce pek çok kez konuşulmuştur. Bunun için aslında bir isim yoktur, çünkü esasen bu bir mekân olmayıp sistemi ifade etmektedir. Ama yine de işin içinde bir mekan da vardır. Bir anlamda dünyanın kabuğu içinde ama daha derinde yer alan bu mekân güzellikler ile doludur. Herhangi bir insan tarafından asla bulunamayacak ve görülemeyecek şekilde boyutsal olarak askıya alınmış (farklı bir boyuta yerleştirilmiş) durumdaki Akaşık Daire adını verdiğimiz kutsallık bulunmaktadır. Tabiatı gereği kristal yapıya sahiptir, ama sayılamaz veya sayılarla ifade edilemez. Bu gezegene şimdye kadar gelmiş olan veya bundan sonra gelecek olan her bir ruh için kuantum durumda bir kristal yapı mevcuttur. Herhangi bir zamanı değil de, zaman içindeki potansiyelleri temsil eden "şimdi" içindedir.

Bir plan vardır. Bu bir varış ve gidiş planıdır. Bir yapı mevcuttur, bu yapı ruhların bunu doldurmasını beklemektedir ve başka yerlerden gelen ve ilk kez bu dünyada varolarak ortaya çıkmakta olanlar vardır. Siz bunu zihninizde görsel olarak hayal edemezsiniz. Tabii, bunu üç boyutunuz içine bir şekilde yerleştirebilirsiniz ama bu tabii ki kesin olmayacaktır. Bununla birlikte, o kadar kesin olmasına da gerek yoktur. Sizin tüm bilmeniz gereken bunun mevcut olduğudur. Buna Akaşa muhasebesi adını verebilirsiniz.

Her bir kristal nesne için bir ruh vardır ama bunlar sayılamaz. Siz şimdi, "Bekle bir dakika. Bu kristallerden milyarlarcası

olmalı. Neden sayılmıyorlarmış?" diye bilirsiniz. Size şimdi yeniden diyorum ki, eğer bu bir çorba olsaydı, o zaman içindeki tuzu nasıl sayabilirdiniz? Siz rayihayı nasıl rakamsal olarak ifade edebilirsiniz? Ve bu da İnsanın kafasının karışmasına neden olan Kuantum durumudur. Çünkü sizler her zaman bireyselleştirmek, ayırmak, rakamla ifade etmek ve saymak istersiniz, ama sevgi söz konusu olduğunda bütün bunları yapamazsınız. Buna rağmen, size diyorum ki, her biriniz için bir kristal vardır.

Bir ruh pek çok kez ömür sürmüş olabilir. Yaşlı ruh, şimdi şunu dinle: Bu gezegen üzerinde seni Gaia ile işbirliği içinde tutan belirleyici bir enerjik, kristal ve kuantum kaynak vardır. Bu çok derin ve kapsamlıdır ve yaşam dairesini temsil etmektedir.

Akıllı Yürütme

Bunun neden bir mağara olarak yaratıldığını düşünüyorsunuz? Bu neden Gaia'nın altında olmalıdır? Eğer belirli bir neden yoksa, neden Gaia içinde olmalıdır? Bilmeniz gereken şey sistemin içine dünyanın da dahil olduğudur. Bu böyle olmalıdır. Kadim (eski) halkların bütün bunları bilmiş olmaları size ilginç gelmiyor mu? Kadim insanların, sizin en uzak atalarınızın ilk yaptıkları şey dünyayı anlamaktır. Buralarda yaşamış olan yerli halka bakın. Yaptıkları ilk şey dünyaya bir hediye vermek olurdu. Bugüne kadar dünya üzerinde yaşamakta olan bütün yerli halklar sistemi anlamışlardır. Dünya canlıdır ve annedir. Aynen bir anne gibi, dünya yiyeceği temin eder. Ve buna karşılık olmak üzere sizin yapacağınız ilk şey bunu onurlandırmak ve bir hediye vermektir.

Eğer dünya anne ise, dünya üzerindeki yaşam ne olacak peki? Eğer siz bir yerli olsaydınız, sizin bundan sonra yapacağınız şey o yaşamı onurlandırmak olacaktır. Belki de yaşam ormanda bir kurt, bir ayı, bir kunduz, bir keseli sıçan şeklinde devam etmektedir. Onların hepsi sizin ve Gaia'nın yaşam gücünün bir parçası olarak orada bulunmaktadır. Ve sizin hakkında bir şey bilmediğiniz ruhsallığı ilerleten sistemi oluşturmaktadır. Daire sizin varoluş sebebinizdir.

Yerliler bunu biliyorlardı. Siz yerlilerin kürkleri ve derileri ısınma amaçlı kullandıklarını mı düşünüyorsunuz? Hem evet, hem hayır. Birçok durumda, onurlandırma amacı ile kullanılırdı. Orman, ağaçlar ve hayvanlar için onurlandırmayı göstermek amaçlı olarak bu deri ve kürkleri başlarını örtmek için kullanırlardı. Bu gezegeni ve dünyayı ve sistemi onurlandırırdı. Sizin burada geçirmiş olduğunuz tüm yaşamlar güzel ve çok boyutlu bir enerji ile bir kuantum kristal nesne üzerine kazanmıştır. Bu sizin, mağarada bulunan muhasebe objesi olan parçanızdır.

Sistemin Çalışması

Şimdi dinleyin. Eğer onları tekilleştirirseniz, tüm diğerleri ile birlikte - milyarlarcası - o da vardır. Kristal objeler arasında interaktif (karşılıklı etkileşim içindeki) enerjinin birleşme ve kesişme noktası vardır. Bunun anlamı, sizin bunları aynı kategoriye sokmak, onları "ruhlar" olarak adlandırmak ve üzerlerine işaretler koymak ve onlara "kristal parçaları" demek istemenize rağmen durum böyle değildir. Onların hepsi ve toplu halde sistemin içindedirler ve bir şekilde birbirleriyle kaynaşmış haldedirler. Bu durumun karmaşıklığı

nedeni ile bu konuyu şimdiye kadar hiç tartışmadık. Diğerleri ile birlikte yaşam-larınızı geçirirken bazen bizim bu kesişme ve birleşme dediğimiz bu enerjilerle yol-unuz kesişir ve onlar, başka bir şeye dönüşürler. Bir iki olur. İki dört olur. Özel-likle eski enerjide karmik değişimler içinde birlikte çalışmakta olan aileler fiilen bu sis-temin birbirleriyle ilgisi yokmuş gibi görü-nen kristal parçalarını değiştirirler. Bu sizin görmüş olduğunuz en karmaşık bilmeceler-den birisidir. İnsanlarla insanlar. Bu eşza-manlılığı izah etmektedir. Bu sezgiyi açık-lamaktadır ve Gaia ile birlikte canlıdır.

Gaia burada kimlerin olduğunu bilmekte-dir ve sizin dünya üzerinde yürürken sergilediğiniz bilince, ruhunuzun bu yaşam sırasındaki kişiselleştirmesine ve ifadenizin sarmalanmasına tepki vermektedir. O, şimdi üstünde yüzünüz olandır. O, bu dünya geze-teni üzerinde olanları değiştirme yetene-ğine sahip olan aktif bilince sahip olandır. İşte Gaia bunu görmektedir. İşte siz bunu değiştiriyorsunuz. Size dünyanın kristal ağını değiştirmekte olduğunuzu söylemiş-tik ve bunun anlamı da sizin yaptığımız her şey ile fiilen enerjiyi değiştirmekte ve Yaratılış Mağarasına göndermekte olduğunuzdur. Çünkü sistem vardır, karmaşık bir sistem.

DNA

Siz DNA'nızda kişisel Akaşik Kayıtlarınızı taşımaktasınız. Kaç kez orada bulundunuz? Şimdiye kadar deneyimlemiş olduğunuz enerjiler hangileridir? Yaşlı ruh-larda pek az insanın sahip olduğu ve hiç kimsenin ilk kez buraya geldiğinde sahip olmadığı bir şey vardır. Sizde kayıt vardır. Geçirmiş olduğunuz her bir yaşamın tüm enerjileri DNA içinde kayıtlı olarak bulun-

makta ve orada muhafaza edilmektedir. Ama bu kayıtlar bir Akaşik okuyucu tarafından okunabilecek bir kayıt kümesi değildir. Sizin geçmiş hayatlar dediğiniz şeyleri okuyanlar aslında eski yaşamları değil de, enerjileri okumaktadırlar, zira bunların hepsi yüzey üzerinde, birbiriyle ilintili hale getirilmiş şekilde, görünebilecek ve okunabilecek şekilde yer almaktadır.

Geçmiş yaşamlarınız arasında en önemli olanlar en tepede bulunmaktadır, zira bun-ların hepsi birliktedir. Herhangi bir hiye-rarşi yoktur. İnsanlar bunları sıra halinde ve tarih sırasına göre yerleştirilmiş şekilde görmek istiyorlar. İnsanlar bunları birbiri ardından gelen, ardışık halde görmektedirler. İnsanlar bazen geçmiş yaşam okuyucu-suna gitmekte ve "Eğer öğrenmek iste-diğim yaşam daha eskide kalıyorsa geçmiş hayatı okutma işi daha pahalı mı oluyor?" diye sormaktadır. Bu çok tuhaftır! Bu doğrusal düşüncedir. İçinizden pek çoğu, şu anda şimdiye kadar geçirmiş olduğunuz, en önemli yaşamlardan biri olan bir yaşama uyanmaktasınız. İlk yaşamınız, Lemurya'daki yaşam.

Lemurya, gezegenin en eski ve en sürdürülebilir medeniyeti olarak binlerce yıl varlığını sürdürdü. Bu medeniyetin hiçbir tarihi izi ve kalıntısı kalmadı ve bunların tamamı sonsuza kadar Pasifik Okyanusu'nun ortasında yer alan ve sizin Haiti adını verdiğiniz dağın temeline gömülmüş durumdadır. Bu böyle olmak üzere tasarılanmıştır. İnsanlar yaratılış hikâyesinin parçası olan şeyleri kazıp çıkar-maya çalışmamalıdır. Bu sizin önyargılı davranmanıza neden olurdu. Bu durum sizin biraz aşırı bilgi edinmenize yol açardı.

Bilmece ise şudur: Siz kendi içinizde gömülü olanı bulabilir misiniz? Bu yeni enerji şu anda kaldırılmakta olan soğanın zarının bir parçası olarak görülebilir. Kaldırılan bu zar sadece dünyanın üzerinde değil, sizin üstünüzde de bulunmaktadır. Şu anda tabakalar o şekilde kaldırılmaktadır ki, siz artık içinizdeki Akaşî görmeye başlayabilirsiniz. Bu da niye pek çoğunuzun bu değişimde bazı şeyleri hissetmeye başladığını açıklamaktadır.

Sizin gerçekten de bunların bazılarını yapabilecek durumda olduğunuz doğru olabilir mi? Bunun cevabı: Evettir. Şu anda kimler içindeki şamanın farkına varmış durumdadır? Hangilerinin kişisel ve kendinize özgü olarak orada bulunan yaşlı ruhun farkına varmaya başlamıştır? Bazılarınız ise gömülmüş durumda olan bazı yetenekleri ortaya çıkarmaya başlamıştır. Bazılarınız hikâye anlatıcısı ve yazar olmaya başladınız. Yaratıcı olan her şey, müzik, beste, sanat, renk, tasarım sizin parçanızdır. Siz bunların tam orada olduğunu biliyorsunuz.

Cinsiyet Değişimi

Yaşlı ruhlar sizlere bir şey söylememe izin verin. Eğer yeterince yaşlıysanız ve bir çoğunuz gerçekten de yeteri kadar yaşlı, siz şimdiye kadar her şey oldunuz. Beni duydunuz mu? Hepiniz. Her biriniz benim cinsiyetler arası dediğim durumda oldunuz ve bunun da anlamı her birinizin cinsiyet değişimi yaşamış olduğunuzdur. Sizin cinsiyet değiştirme zamanınız geldiğinde neler olduğunu biliyor musunuz? Bu konu hakkında daha önce de tartışmıştık. Düzinelerce kez aynı cinse ait olarak dünyaya enkarne olursunuz. Bu cinsiyete alışırınız ve artık bu cinsiyette kendinizi rahat hissedersiniz.

Başka bir şey olmayı, karşı cinsten olmayı, aslında aklınız almaz ama buna rağmen değişim zamanı gelmiştir. Yeni cinsiyete alışmanız için yaklaşık olarak üç yaşama gereksinim duyarsınız ve işte bu üç yaşam sırasında benim tabirimle sizde "cinsiyet karışıklığı" durumu hasıl olur. Bu hiçbir şekilde karışıklık değildir. Bu durum tümü ile normaldir ancak toplum çoğunlukla bunu anormal olarak kabul eder. Ben şimdi burada oturuyor ve size diyorum ki hepiniz bu durumda oldunuz ve buradan geçtiniz. Her biriniz ve hepiniz. Yaşlı ruhlar böyle olmak zorundadır. Bu sistemin bir parçasıdır.

Yaratılış Mağarası tarafından verilen daire hakkında konuşmak istiyorum ki bu zaten her şeyin, tüm yaşamın, tüm ruhların akaşik kayıtlarıdır. Kristal Ağ aracılığı ile Gaia ile bir ara yüz oluşturarak Akaşik Kayıtlarınız ve DNA'nız ile dünyada yaşar ve hareket edersiniz. İçinizde var olan bilgiyi kullanırsınız ve daire tamamlanır. Siz bilinciniz ve eylemlerinizi ile Kristal Ağı etkilediğinizde, bu da Yaratılış Mağarasında değişikliğe yol açar.

Sevgili varlık, her şey daire içindedir. Bu çok güzeldir. Bu interaktiftir (karşılıklı etkileşim halindedir). Size daha fazla açıklama yapamam ama şu kadarını söyleyeyim ki, titreşiminiz yükseldikçe ve gezegen üstünde bildiğinizi daha fazla kullandıkça, bu gezegeni daha fazla değiştirir. Yaratılış Mağarasında milyarlarca ruhu, halen buraya gelmemiş olan milyonlarcası da dahil olmak üzere, içinde barındıran kuantum enerji kesişme ve birleşmesi yer almaktadır; onlar da bundan etkilenmektedir. Size bunun nedenini söyleyeceğim. Siz geçmiş üzerinde çalışırken geleceği değiştirmek-

tesiniz. Siz daha sonra buraya gelecek olanların makyajını değiştiriyorsunuz ve ayrıca onların neleri yapacaklarını ve bilinçlerinin ne olacağını belirliyorsunuz.

Bugün yaptıklarınız Dünyada barışın tohumlarını ekmektedir ve dolayısıyla onlar doğduklarında sizde olanlara sahip olacaklardır. İşler sizin bilebileceğinizden çok daha kapsamlı ve derindir ama siz burada iskemlelerde oturuyor ve benzin fiyatının ne olacağını merak ediyorsunuz.

Söylediklerimi anlayabiliyor musunuz? Belki de, bunu bir an için askıya almanın ve "Allahım bildiklerimi bildiğim için sana şükürler olsun" demenin vaktidir.

Bu mekânı terk ederken sizin bir şeyi biliyor olmanızı istiyorum: Siz hayal edebileceğiniz her şeyin ötesinde muazzam varlıklarsınız ve dolayısıyla başınızı hep yukarıda tutmalısınız. Neler yaptığınızı aslında pek bilmiyorsunuz. Bazıları buna fedakârlık diyor ama biz bunu uygunluk olarak adlandırıyoruz. Bu odada belirli bir amaca yönelik olarak bu gezegene sadece üç ay kalmak üzere gelmiş olanlar bulunmaktadır. Bu kişiler, bu süre sonunda ölürlere ve bu arada da bir annenin de kalbini paramparça ederler. Şimdi siz, "Ben niye böyle bir şey yapmak isteyeyim veya yapayım?" diyebilirsiniz. Ben de size diyorum ki, siz bunu anneniz Tanrı'yı bulabilsin diye yaparsınız. Anneniz en karanlık yere gitmek, orada kendisini incelemek ve bu karanlıktan bir ışık ışçısı olarak çıkmak zorundaydı. Bunlar Akaş'ta yazılıdır! Bu Kristal Ağ içinde mevcut olan bir enerjidir! Siz Tanrı'nın bunu bilmediğini mi sanıyorsunuz? Bunların hepsi sistemin bir parçasını oluşturur.

Evet, ben burada kimlerin olduğunu bili-

yorum. Anne, belki sen bunun öbür tarafında yer almışsındır. Belki de sen tam bu yüzden o sandalyede oturuyorsun. Siz bizim burada kimlerin bulunduğunu bilmediğimizi mi sanıyorsunuz? Bu müthiş büyüktür! Siz buna fedakârlık diyorsunuz ama bu fedakârlık değildir. Siz üç aylığına buraya gelirsiniz, tekrar yuvaya geri dönersiniz ve sonra yeniden buraya gelirsiniz, çoğu zaman aynı anneye. Burada bir sistem vardır! Ve çok da güzeldir.

Sizin düşündüğünüzden çok daha az ruh kaydı vardır. Bunun nedeni de sizlerin sürekli geri geliyor olmanızdır. Dünya üzerinde kaç kişi var? Bu ne kazandırır? Yaratılış Mağarasında olandan çok daha fazlası, çünkü sizler tekrar tekrar dünyaya geri dönersiniz. Dünyanın nüfusunun sürekli ve katlanarak artmakta olduğu doğrudur. Bu her zaman oraya yeni insanların geliyor olması anlamına gelmektedir. Ama Gaia kimin geldiğini bilir. Evrenin etrafındaki Tanrı parçacıkları da kimin geleceğini bilmektedir. Ve belirli düzeydeki yaşlı ruhlar da kimlerin gelmekte olduklarını bilirler. Sonuçta size söylemek istediğim tam da bu durumun işin güzelliğini oluşturduğudur.

Şimdi inancınızı bir an için askıya alın. Sizi bir mekâna götürmek istiyorum. Burası çok güzel bir gezegen. Burada pek o kadar anlaşmazlık ve çekişme yok. Tabii fikir farklılıkları var ama pek fazla anlaşmazlık yok. Burada sadece birkaç kıta var ve bunlar su ile çevrelenmiş durumda. Son 100 yılda hiç savaş olmadı. Bu gezegende yaşayanlar her zaman aynı fikirde olmuyorlar ama artık birbirlerini öldürmüyorlar. Böyle bir yeri hayal edebiliyor musunuz? Tabii özgür seçim olduğu için dengesizlik var ama buradakiler birbirlerine özen gös-

teriyorlar. Artık birbirlerini öldürmüyorlar. Öldürme bir seçenek olmaktan çıkmış durumda çünkü bu barbarlık olarak kabul ediliyor. Nasıl herhangi bir şey çalması durumunda oğlunuzun elinizi kesmek sizin aklınıza gelmiyorsa, böyle bir şey yapmak da bu toplumun bireylerinin aklına bile gelmiyor. Böyle bir şey barbarlık olarak görülüyor ve aydınlanmış bir toplum için böyle bir seçenek söz konusu değildir.

Bu yerin neresi olduğunu size söylemek istiyorum. Buraya Dünya Gezegeni deniyor. Bu mağaraya gelecek olanların sonuç olarak ortaya çıkaracaklarını temsil etmektedir. Ne kadar gerekiyorsa o kadar nesil boyunca bu işler sürecektir çünkü bu durumun ortaya çıkması için tohumlar bugünden atılmaktadır. Bu işler yavaş yavaş olacaktır ama şimdi çalışmaya başlamalısınız. Bunu göremiyor musunuz? Artık bir daha dünya savaşı olmayacak. Hayır siz böyle bir şey yapmayacaksınız. Yapamayacaksınız. Zira sizin şu anda bir parçası olmaya başladığınız sistemin içinde çok fazla hayırseverlik ve iyilikseverlik var.

Doğru, size durum böyle görünmeyebilir. Haberlere bir bakın. Şu anda eski enerjiden insan bilincinin Rönesansı'na geçiş sürecini yaşamaktasınız. Acaba siz atalarınızın sadece özlemlerle hayal etmiş olduğu bir şeyi gerçekleştirmek üzere gelmiş olabilir misiniz buraya? Peki bu işler kaç nesil sürecek? Bunun hiç önemi yok ve fark etmez. İşler yavaş da olsa o yöne doğru gelişmektedir.

Peki, savaşlar olacak mı? Pek tabii. Bu sürecin tamamlanması aşamasında eski enerji hâlâ hakimiyetini koruyor olacak ve bazı yerler karanlığa doğru gerileyecekler. Bu zaten karanlığın yaptığı iş. Ama

sonunda ışık kazanacaktır. Bu işler yavaş olur ve nesiller boyu sürer çünkü yeni çocuklar gelip baştan işe girişmelidir. Ergin bir kişinin yaşamının ortasında bir Bilinç Rönesansı' gerçeğe geçirmesi zordur. Peki yaşlı ruh, ya o sözünü ettiğim çocuklar kimler olacak? Tabii ki sizler! Şimdi daireyi görüyor musunuz? Sizin şu anda yaptığımız tohumları ekmektir. Ve gidip tekrar geri geldiğinizde Tanrı sevgisinin güzelliğiyle ekmiş olduğunuz tohumları sulayacak ve büyümesini sağlayacaksınız. Siz kendi atalarınızsınız ve gelecekte de öyle olacaksınız. Eğer bu doğru olmasaydı, eğer bu şekilde planlanmış olmasaydı ve eğer yıllar öncesinden böyle olması öngörülmemiş olsaydı, size bunları anlatmazdım.

Sevgili varlıklar, eğer sizlerin yaptıkları olmasaydı, size hitap eden bir Kryon olmayacaktı. Eğer siz kendi kendinizi yok edecek olsaydınız, ben buraya hiç gelmezdim. Eğer dünya sizi yok edecek olsaydı, ben burada olmazdım. Beni duyuyor musunuz? İstedığınız her şeyi yapabilmek için sizin özgür seçiminiz var, her birinizin ve hepinizin. Ama artık belirli bir noktayı aştınız ve bundan sonra potansiyeller iyilikseverliğe eğilim göstermekte ve o yöne doğru itmektedir, artık insan tabiatı değişmeye başlamıştır ve istedikleriniz yavaş yavaş tezahür etmeye başlamıştır ve de zaten bunun zamanı da gelmiştir.

Bugün bu sınıflarda öğrendiklerinizi içselleştirin ve bundan böyle iletişiminiz bundan öncekinden farklı olsun. Kim olduğunuzu bilin. Şimdiye kadar hiç söylememiş olduğum bir şeyi söyleyeceğim. Bunu sunulduğu çerçeveye içinde anlamaya çalışın. İki kelime: Buradan gururla ayrılın. Ve öyledir.

“Lütfen Aralık
ayı içinde
Aboneliğinizi
Yenilemeyi
Unutmayınız!..”

Değerli Okuyucularımız

Sevgi Dünyası Dergimiz
Haziran 2007 tarihinden
başlamak üzere yalnızca
abonelerimize ulaşmaktadır.

Bizlerle olmaya devam etmek istiyorsanız,
Haberleşme adresi: sevgidunyasidergisi@gmail.com ve
PK: 227 Beyoğlu/İstanbul.

En içten sevgilerimizle
Sevgi Dünyası

Adı, Soyadı: .....

Adres: .....

Posta Kodu: .....

İlçe: .....

İl: .....

Tel: .....

2012 yılı için Tek Dergi fiyatı: 7 TL.

Abone ücreti: Yurt içi (75 TL) .....

Yurt dışı (90 TL) .....

Posta Çeki No: 385999 (Sevgi Yayınları)

Kişisel Gelişim Programları
Şirketlere Özel
Koçluk Hizmeti
Telkinle Zayıflamak
Telkinle Sigara Bırakmak
Evlilik Okulu
Çocuk ve Gençlik Sorunları
Ölçme ve Değerlendirme
Eğitim

PSİKOLOJİK DANIŞMANLIK MERKEZİ

Tel: (0216) 414 25 10
E-mail : tanaltay@psikolog.org
www.psikolog.org • www.tanaltay.com

TANALTAAY